

مركز إعلام: مركز إعلامي للمجتمع العربي الفلسطيني في إسرائيل

تقرير رقم 33

رصد التحريض والعنصرية في وسائل الإعلام الإسرائيلية

في الفترة الواقعة بين التواريخ 18 آذار 2011 حتى 25 آذار 2011

أعد التقرير:

رنا عوايسة

سمى أبو تاية

التقرير مقدم لوكالة الأنباء والمعلومات الفلسطينية "وفا" ضمن إطار التعاون بين المؤسستين

מעריב

ערוץ
החדשות 2

זקור ראשו

שראל הפנים

המודיעין
יתד נחנה

הארץ

ידיעות
אחרונות

y net
ידיעות אחרונות

סוכנת רשות
NEWS 1

صحيفة "هموديع"؛ بتاريخ 16.3.2011؛ "الشعب الفلسطيني متعطش لدماء اليهود" (الملحق الأول)

تحت عنوان "دموع التماسح" كتب مناحيم كلوجمان (Menachim Klogman) مقالة رأي عنصرية نشرت في صحيفة "هموديع" الدينية حرض من خلالها ضد الشعب الفلسطيني وقيادته، واصفاً إياهم "بالمتعطشين لدماء اليهود".

وجاء في المقالة: "حقيقة أن الفلسطينيين لا يتوانون عن تسميم نفوس أطفالهم بالكراهية الجارفة لليهود، ويقومون بتحريف تاريخ الشعب اليهودي، حقيقة أن الفلسطينيين يخلدون أسماء المخربين الكريهين في ميادين مدنهم، ويمنحون مكافآت مادية لعائلات المخربين الانتحاريين، ويمكنون الجماهير من الاحتفال بقتل عائلة فوجل لأنه عمل بطولي قام به أبناء شعبهم- كل هذا يثبت أن ما حصل لم يكن مجرد مصادفة وأن القيادة موجودة في نفس الخندق مع الشعب المتعطش لدماء اليهود".

وأضاف: "الفلسطينيون يملكون استراتيجية متكاملة ومخططة. أبو مازن يذرف دموع التماسيح عندما يشعر بأن رجاله سيثيرون العالم ضدهم، ولكنه يشجع ويتعاطف مع الفتلة الكريهين، الذين قتلوا عائلة فوجل في ايتمار".

صحيفة "ماكور ريشون"؛ بتاريخ 18.3.2011؛ المجتمع الفلسطيني ينتج حيوانات بشرية (الملحق الثاني)

على خلفية عملية ايتمار كتب البروفيسور أبراهام تسيون (Abraham Tsion) مقالة تحريضية اتهم من خلالها المجمع البشري بصنع "حيوانات بشرية".

وانتقد تسيون عدم ايلاء الإعلام العالمي مساحة كبيرة لما حصل في ايتمار، حيث قال: "لو قام اسرائيلي بحادثة مشابهة لقامت الدنيا ولم تقعد. انظروا ما فعلته حادثة محمد الدرة لإسرائيل، الذي أثبت أن اسرائيل لم تكن مسؤولة عنه، وهناك شك فيما إذا كان قد مات أصلاً، على الرغم من ذلك قام كارهو اسرائيل باستغلاله وتحويله إلى قرية دم، وأساءوا الى صورة اسرائيل في العالم".

وقال: "المخربون ذُربوا وتمرنوا على القيام بهذا العمل دون أن يكتثروا بالمشاهد الفظيعة. المجتمع الفلسطيني حولهم إلى حيوانات بشرية. كان يجب أن تفعيل ضغوطات على أبو مازن لكي يستنكر الحادثة، اعتذاره جاء متأخرًا جدا وبلغة واهية. يحب على اسرائيل أن تدين السلطة الفلسطينية وقيادتها على أعمال الإرهاب. يجب أن توجه أصابع الاتهام ضدهم بالنسبة للوضع الراهن. شعب يعلم أولاده من جيل صفر على قتل اليهود- هو شعب لا يريد السلام. القيادة التي تقوم بالتحريض من خلال المساجد على قتل اليهود لأن ذلك يؤدي إلى الجنة، ومجتمع يقيم أضرحة تذكارية للقتلة، هو شعب لا يريد السلام".

صحيفة "هموديع"؛ بتاريخ 18.3.2011؛ "القتلة في ايتمار يمثلون كافة المجتمع الفلسطيني (الملحق الثالث)

كتب يوسف لفي (Yosef Levi) مقالة عنصرية وتحريضية نشرت في صحيفة "هموديع" الدينية بتاريخ 18.3.2011، إتهم من خلالها كافة الشعب الفلسطيني بأنه شعب "يهوى القتل ويتعطش للدماء".

وقال: "في حين تسعى دول اوروبية وجنوب امريكية للتصويت في مجلس الأمن على إقامة دولة فلسطينية، يثبت الفلسطينيون مرة أخرى أنهم لا يستحقون دولة خاصة بهم. من قاموا بالذبح في ايتمار لم يكونوا شاذين. إنهم نموذج يمثل كافة الشعب الفلسطيني ويتصرف باسمه. قتلة مثل هؤلاء يحظون بتقدير كبير، ويتحولون الى أبطال قوميين، تحمل الميادين والمدارس أسمائهم . ليست في غزة حماس، وإنما في ضفة أبو مازن".

ويوجه الكاتب انتقادات لاذعة لأبو مازن مدعيًا أنه يحرض ضد اليهود من خلال وسائل الإعلام، المدارس والمساجد الفلسطينية. كما يتهم الشعب الفلسطيني بأنه شعب متعطش للدماء ويهوى الذبح، حيث قال: "العقل البشري لا يستطيع ان يتخيل وحوشًا مثل هؤلاء، يقومون بذبح طفلة

رضيعة وهي نائمة. هذا الحادث ليس جديدًا بالنسبة للفلسطينيين. هذه ليست المرة الأولى التي يقوم بها الفلسطينيون بقتل عائلة كاملة بدم بارد، وبقتل النساء والأطفال الرضع. لقد رأينا كيف يقومون بالتسلل إلى بيوت المدنيين ويقتلونهم. رأينا كيف يقوم القناصة بإطلاق النار اتجاه رأس طفلة رضيعة. رأينا كيف قاموا بعمليات ذبح لعائلات كاملة. رأيناهم كيف قاموا بتفجير أنفسهم في الباصات والمجمعات التجارية. إنهم يحبون قتل الأطفال بالذات. لقد فعلوا ذلك عشرات المرات".

وأضاف: "الفلسطينيون الذين أرسلهم قادتهم لتفجير أنفسهم في الباصات والمطاعم، لم يكونوا أشخاصًا شاذين عن مجتمعهم. أمهاتهم احتفلن بانجازاتهم من خلال إقامة الولائم وتوزيع الحلوى، وتمنوا أن تقوم سلالتهم بنفس الأفعال".

موقع ynet؛ بتاريخ 19.3.2011؛ "الرواية الفلسطينية تبلور معلومات كاذبة" (الملحق الرابع)

دعى تسفي مازل Zvi Mazel - السفير الإسرائيلي السابق في رومانيا، مصر والسويد- الحكومة الإسرائيلية للتخلص من أوامها بشأن الدعاية الإسرائيلية والتعامل معها بقدر أكبر من الجدية. وعلى حد تعبيره فإن غياب الدعاية لا يؤثر فقط على الصورة العامة لإسرائيل أمام العالم ولكنه قد يؤدي إلى كبح جماح الجيش الإسرائيلي.

يقول مازل في مقالته أن: "المعلومات المعتمدة في العالم هي حسب الرواية الفلسطينية، وهذا يؤدي إلى تبلور معلومات كاذبة حول الصراع. ولأن السفارات لا يمكنها تغيير ما كُتب في الصحف، فإن الإنطباع الذي يبقى هو أن إسرائيل إحتلت دولة فلسطينية ذات سيادة، والفلسطينيين المضطهدين والضعفاء يرمون الحجارة. وإذا نجحوا في تنفيذ عمل إرهابي فهذا ليس سيئا للغاية. ليس هناك وعي إلى أن الفلسطينيين يقودون حربا إرهابية ووحشية ضد المدنيين، و فقط قوة الجيش الاسرائيلي قادرة على الفصل بيننا وبين المذابح اليومية". ويشير إلى أن: "إسرائيل بحاجة إلى قناة تلفزيونية عربية، من خلالها تدحض أكاذيب العالم العربي، وإجراء حوارات لإظهار رسالتها. ومن دون هذه الأدوات، تبقى إسرائيل خالية من أية وسيلة للتأثير على الساحة السياسية، الإعلامية والرأي العام العالمي".

موقع "ان أف سي"؛ بتاريخ 19.3.2011؛ التحريض ضد الرئيس الفلسطيني (الملحق الخامس)

كتب اورن كاشي (Oren Kashi) مقالة رأي تحريضية نشرت على موقع "ان أف سي" بتاريخ 19.3.2011، هاجم من خلالها القادة الفلسطينيين، ووصفهم بالقتلة.

كاشي ادعى: "منذ أن عقدت اتفاقيات اوسلو وقادة اسرائيل ينجرون وراء العرب. لقد كانت هنالك فرض عديدة لتفكيك اتفاق اوسلو، الذي ألبس القتلة بدلة وربطة عنق. خطاب تننياهو غير الواضح في أعقاب الفظاعة التي حصلت في ايتمار أثبتت فقط: أننا عالقون في بدلة أوسلو، نحن نطلب من مرسلي القتلة أن يدينوا القتل، نتوسل للعالم أن يتخذ خطوات من خلال الإدانة. العرب يملكون حق البناء في كل مناطق أرض إسرائيل، أن يقتلوا، ويتجولوا في صالات الاستقبال في العالم كمرحري أراضي محتلة. هدف أوسلو هو أن نحدد "شريك"، ولكن يبدو أنه علينا الآن أن نحدد من هو العدو".

وأضاف: "أبو مازن هو النسخة اللبقة من عرفات. محنط في بدلة، بدون حطة، بدون مسدس. وسائل الإعلام الإسرائيلية تساعده وتطلق عليه "المعتدل". حكومة إسرائيل تطلب من أبو مازن، الذي نشر في كتابه في سنوات الثمانين أنه في الكارثة قتل أقل من مليون يهودي وأن الحركة

الصهيونية كانت شريكة في المجازر ضد اليهود، أن يوقف التحريض. لماذا لا يطلبون من أبو مازن أن ينفي ادعائه حول الكارثة؟ على فكرة أبو مازن الذي كان نائب عرفات في فترة أوسلو، مضى على ميثاق منظمة التحرير الفلسطينية وقال أن الانتفاضة ستستمر طالما استمر الإحتلال".

موقع "ان أف سي" بتاريخ 19.3.2011؛ الذبح هو أمر شائع وروتيني لدى المسلمين (الملحق السادس)

كتب د. مردخاي كيدار، المحاضر في جامعة بار ايلان، مقالة رأي عنصرية نشرت على موقع "ان أف سي" بتاريخ 19.3.2011، اتهم من خلالها المسلمين بأنهم يهودون الذبح وبأنهم متخلفون عن المجتمعات المتحضرة.

وإدعى: "ما المشترك بين دانييل فوجل، نك براج، اليهود في الخليل خلال فترة الانتداب البريطاني وأبناء عائلة فوجل؟ لقد ذبحوا. لم يُقتلوا بطعنات سكين، إنما فصلت رؤوسهم عن أجسادهم عن عمد. عامل مشترك آخر بينهم: **لقد ذبحوا على يد مسلمين**. ويمكن إضافة ما لا نهاية من أسماء الفتيات والنساء المسلمات اللواتي يذبحن في أنحاء العالم على يد اخوتهم، آبائهم أو أقاربهم، على خلفية ما يسمى "بشرف العائلة". السؤال هو من أين جاء ميل المسلمين لذبح ضحاياهم".

وأضاف: "الجواب بسيط: الذبح هو عملية شائعة وروتينية عند الكثير من العائلات المسلمة. الأطفال المسلمون يرون آبائهم وهم يذبحون الخروف من أجل الإحتفال بمناسبة مهمة، وكل العائلة تشاهد ذبح الضحية خلال عيد الأضحى. في المقابل، في العالم المتطور، الذبح يتم في مطابخ مخصصة، بعيداً عن أعين الأطفال. كثيرون من الغرب تحولوا إلى نباتيين عندما شاهدوا عملية ذبح حيوان".

وقال: "الحصانة النفسية من عملية الذبح تمكن المسلم من أن يقوم بهذه العملية عندما يريد أن يتخلص من شيء ما نهائياً. ذبح الخروف في عيد الأضحى ترافقه تلاوة "بسم الله الرحمن الرحيم"، وذبح البنات يتم أيضاً خلال طقوس خاصة بعملية القتل. الذبح يشهر أنه قام بعمل مهم ولانق، عمل روتيني اعتاد عليه منذ طفولته".

وأضاف: "بالنسبة لأبناء المجتمعات الغربية الذبح هو أمر بربري، ولكن بالنسبة لأبناء المجتمعات الإسلامية الذبح هو أمر لانق وصحيح. لذا فإن ذبح يهودي، مسيحي أو أي شخص آخر يعتبرونه عدواً، لا يعتبر أمراً شاداً في المجتمع الإسلامي التقليدي. هذا ما يطلق عليه "فرق ثقافي"."

موقع "ان أف سي"؛ بتاريخ 19.3.2011؛ "متلازمة الجهاد الفجائية!" (الملحق السابع)

كتب د. يوفال برندشتتير (Yoval Brandstetter) مقالة رأي عنصرية وتحريضية نشرت على موقع "ان أف سي" بتاريخ 19.3.2011، إدعى من خلالها أن المسلمين يعانون من مرض أسماه "متلازمة الجهاد". ويرهب الكاتب المجتمع الإسرائيلي من الشعب الفلسطيني، من خلال إدعائه بأن كل يهودي معرض للذبح على يد مسلم ما.

وإدعى: "في أعقاب العديد من حوادث القتل ومحاولات في القتل في الولايات المتحدة الأمريكية، عرف باحث الإسلام اليهودي الأمريكي دانييل فيبس متلازمة مرضية جديدة: "متلازمة الجهاد الفجائية". وفقاً لتعريف هذه المتلازمة يشعر أشخاص معينون برغبة شديدة لقتل كل من

يعتبرونه يندس دين الإسلام. بخلاف باقي أنواع القتل، لا يوجد هنا محفز آخر، مثل الحقد، الخوف، أو مريح معين. نوية الجهاد الفجائية هي الصورة الأكثر قداسة لتنفيذ إرادة الله بفرض حكم الإسلام على الكافرين، أو معاقبتهم بسبب رفضهم ذلك".

وأضاف: "في اسرائيل وصلت متلازمة الجهاد الفجائية إلى مستويات خطيرة هذه الأيام. في الماضي انتظم الجهاد في أطر منظمة، ولكن مؤخرًا تراجعت قدرة المنظمات الجهادية على تحصيل النتيجة المرجوة، قتل أكبر عدد من اليهود. لذا، جاء عهد الجهاد غير المنظم، وهو غير متعلق بأطر من أجل تنفيذ قتل منظم، مثل حماس وسلطة الإرهاب والقتل برناسة فياض-عباس. متلازمة الجهاد الفجائية عبارة عن اندفاع تلقائي لأشخاص مستعدين لأن يستخدموا أي شيء يعثرون عليه- من الجرافة وحتى سكين المطبخ- من أجل ذبح اليهود".

وقال: "على كل إنسان في اسرائيل، أن يرى بنفسه الضحية القادمة، وأنه عندما ينام هو وزوجته وأطفاله، سيأتي عدو ملثم لينفذ فرض الجهاد".

موقع "ان أف سي"؛ بتاريخ 19.3.2011؛ "الفلسطينيون لا يريدون السلام، بل قتل اليهود فقط" (الملحق الثامن)

كتب ليئور رزنيك (Lior Reznik) مقالة رأي نشرت على موقع "ان أف سي" بتاريخ 19.3.2011 ادعى من خلالها أنه لا يمكن التوصل لسلام مع الشعب الفلسطيني.

وإدعى: "المذبحة في ايتمار تثبت ما حاولوا أن يجعلونا ننسأه: الفلسطينيون لا يريدون السلام معنا، إنهم يريدون إبادتنا، لن يتغيروا قيد أنملة. مقابل مد يدنا للسلام بشكل مستمر حصلنا على بصفة في وجهنا، في أفضل الأحوال".

وقال: "في أوصلو جعلونا نحلم في واقع مختلف. لكن الشريك تبين كمخادع منظم يريد إبادتنا وسيفعل كل ما في استطاعته لفعل ذلك. فجأة توجه سلاحهم ضدنا، حصلنا على عمليات إرهابية، حصلنا على كارثة- كابوس مكان الحلم، مكان السلام المنتظر".

وأضاف: "منذ بدأ "حلم السلام" حصلنا على 1500 قتيل والعدد في ازدياد. ذات الجهة التي ن صنع معها السلام تذكرنا بما حاولوا أن يجعلونا ننسأه: لا يمكن أن ن صنع السلام معهم، إنهم يريدون إبادتنا، وكل إتفاق معهم بالنسبة لهم هو مجرد مرحلة إضافية في طريقهم لتصفيتنا. إذن قولوا لي هل نملك شريكاً حقاً؟"

صحيفة "ماكور ريشون"؛ بتاريخ 20.3.2011؛ "يجب تطهير قطاع غزة" (الملحق التاسع)

طالب أمنون لورد (Amnon Lord) من خلال المقالة الإفتتاحية لصحيفة "ماكور ريشون" الدينية "بتطهير قطاع غزة" وشن حرب عسكرية جديدة عليه.

وقال: "مرة أخرى يظهر الفلسطينيون الواقع، الذي لا يسمح لنا بالتوصل إلى سلام معهم. إطلاق الصواريخ على التفافي غزة هو وليد السياسة الفلسطينية الداخلية".

وأضاف: "إطلاق الصواريخ يبين الخطر الكامن في الإنسحاب من يهودا والسامرة من أجل مكاسب سياسية قصيرة الأمد. كل الحديث حول فعالية الآليات الأمنية لقوات دايتون هو حديث فارغ. من الواضح أنه في حال انسحبت إسرائيل من المناطق سينجح الفلسطينيون ببناء قاعدة للصواريخ التي سيطلقونها من قلب يهودا والسامرة اتجاه كل مدن إسرائيل".

وقال محرضًا على حرب اسرائيلية جديد ضد قطاع غزة المحاصر: "في النهاية لا مفر أمام جيش الدفاع الإسرائيلي سوى القيام بحملة "الرصاص المصبوب 2". حملة من المفضل أن تكون مخططة بشكل مختلف عن حملة "الرصاص المصبوب 1". على الجيش أن يخطط لحملة يتم خلالها تصفية قادة حماس، احتلال وتطهير القطاع وبعد ذلك ليخرج من المنطقة".

موقع nrg؛ بتاريخ 21.3.2011؛ "مفهوم الدولة الفلسطينية قد انهار" (الملحق العاشر)

نشر مدير مجلس المستوطنات- نفتالي بينط (Naftali Bennett) -مقالة على موقع "ان ار جي" طالب من خلالها رئيس الحكومة الإسرائيلي نتنياهو باتخاذ إجراءات عملية بدلا من تقديم تنازلات وتفسير لما يجري على ارض الواقع: "بعد المذبحة الرهيبة في ايتمار صرحت، بحق، ان السلطة الفلسطينية تتحمل المسؤولية المباشرة. عرضت تفاصيل لأسلوب أبو مازن في زرع الكراهية في أوردة الأطفال الفلسطينيين منذ الطفولة وحتى البلوغ. تحدثت عن السلطة التي تمنح جوائز مالية لقتلة الإسرائيليين وتطلق أسماءهم على ميادين في رام الله. هذا تفسير صائب، ولكن ماذا فعلت حكومتك على ضوء هذه الممارسات؟"

يحث نفتالي رئيس الحكومة على الشجاعة والعمل: "حان الوقت لتقول الحقيقة للعالم: مفهوم الدولة الفلسطينية قد انهار. لن تقوم دولة كهذه بين البحر والأردن. ليس اليوم وليس في أي وقت. عليك الإعلان بأن دولة إسرائيل ستكف عن الوقوف جانبا، سنرد بالنيران، ونذهب إلى الحرب".

موقع "ان أف سي"؛ بتاريخ 22.3.2011؛ "يجب ضرب المناطق السكنية الفلسطينية" (الملحق الحادي عشر)

كتبت تسيبورا حلفون (Tsipora Halphon) مقالة رأي تحريضية نشرت على موقع "ان أف سي" بتاريخ 22.3.2011، دعت الحكومة من خلالها إلى شن حرب بلا هدوادة ضد قطاع غزة المحاصر.

وقالت: "صواريخ القسام التي أطلقت مؤخرا على سدروت ومناطق الجنوب تجبر الحكومة على تبني الصياغة أحادية الجانب التي فرضها الفلسطينيون- إطلاق نار دون تمييز اتجاه مناطق مدنية اسرائيلية. مقابل كل هجوم كهذا يجب الرد فورًا، دون تردد، بنفس الأسلوب- إطلاق نار دون تمييز اتجاه المناطق الفلسطينية".

موقع nrg؛ بتاريخ 23.3.2011؛ "الارض لنا والعرب يسرقون ارضنا" (الملحق الثاني عشر)

نشر الحاخام شلومو أفينير (Shlomo Aviner) مقالة على موقع "ان ار جي" التابع لصحيفة معاريف الإسرائيلية، قال فيها: "السلح الأساسي ضد الإرهاب، وفي الحرب بشكل عام، هو معرفتنا اننا على حق. انه لم يكن هنا عرب مضطهدون ومقهورون، أو أننا أخذنا منهم أرضهم؛ هذه الأرض كلها لنا وهم يريدون أخذها منا خلسة بالسرقة والكذب والقتل".

ويبرر افينير امتلاكهم للارض: " هذه الارض لنا، دائما كانت لنا لان رب العالمين منحنا اياها؛ فهي لنا لانها ارث من آباءنا؛ هي لنا لانه كان لدينا مملكة فيها ما يقارب الألف سنة؛ هي لنا لاننا لم نبتعد عنها؛ هي لنا حسب التوراة، الاخلاق؛ العدل والتاريخ. وعندما يعرف العالم اجمع ان هذه الارض لنا فإنه لن يدعم الارهاب، وعندها سينهار من تلقاء نفسه. وبالطبع، قيل ان يعرف العالم هذه الحقيقة علينا نحن ان نعرف ان السلاح القوي؛ هو الايمان الواضح والحقيقة الكبيرة بأن هذه الأرض ملكنا".

إذاعة جالي تساهل؛ بتاريخ 23.3.2011؛ "اغتيال قيادات في حماس"

في أعقاب العملية التفجيرية في القدس، سأل الإذاعي يارون فيلنسكي ضمن برنامج "الخامسة مساء" الذي يبث على إذاعة جالي تساهل، رئيس هيئة الأركان السابق شاوول موفاز: "بعد هذا الحادث هل يجب العودة لسياسة الحواجز والتفتيش"؟ أجاب موفاز: "لا يوجد إجراء واحد او اثنان نقوم به وبهذا ينتهي الأمر، في سنوات الـ 2000 كانت هناك موجة إرهاب قوية، وعندها عملنا بقسوة لتفكيك مجموعات ارهابية". قاطعه فيلنسكي: "حينها أيضا تعرضتم لقادة منظمات الإرهاب. هل يجب فعل هذا الآن أيضا " أجاب موفاز: "هذا صحيح فعلنا ذلك، علينا منع الإرهاب، لن ندعه يدير حياتنا". استوضح فيلنسكي: " إذا ما هي الإمكانية؟ شن حرب أخرى على غزة؟" أجاب موفاز: "لا، حكومة إسرائيل تمتلك القدرة على التصرف بحكمة وهدوء للعمل والردع. لن نسمح ان يبقى مواطنو إسرائيل تحت تهديد الصواريخ بعيدة المدى. علينا ان نرد بقسوة في الوقت الحالي على الإرهاب". سأل فيلنسكي: "هل يمكن ان يكون إسماعيل هنية هدفا، على سبيل المثال؟" أجاب موفاز: "كل من يرفع رأسه ويقوم بأي عمل إرهابي في يهودا والسامرة عليه ان يعرف ان العمليات التفجيرية وعملية ايتمار وإطلاق الصواريخ هذا خط احمر، وإسرائيل ستعمل كل ما بوسعها من اجل القضاء على كل البنى التحتية للإرهاب".

واستكمالا لذلك سأل فيلنسكي سلفان شالوم في حوار منفصل: "هل يجب العودة الى سياسة التعرض لقادة منظمات ارهابية؟" اجاب شالوم: "اعتقد انهم غير محصنون، وان هذه احدى الطرق التي يجب استخدامها. هؤلاء الاشخاص موتهم بيديهم، يطلقون الصواريخ بشكل عشوائي من اجل التهجم على اناس ابرياء. على هؤلاء الاشخاص دفع حياتهم ثمنا لذلك. ليس هدفنا الوصول الى التصعيد ولكن اذا استمر هذا التصعيد فإن هذه هي احدى الطرق. بل واكثر من ذلك وهو حرب ثانية على غزة".

صحيفة "اسرائيل اليوم"؛ بتاريخ 24.3.2011؛ "يجب تجديد حملة الرصاص المصبوب ضد قطاع غزة" (الملحق الثالث عشر)

في أعقاب توتر الأوضاع على حدود قطاع غزة، كتب الإعلامي المعروف دان مرجليت (Dan Margalit) مقالة تحت عنوان "لنضرب في غزة، لنطارد في يهودا والسامرة"، نشرت في صحيفة "اسرائيل اليوم" بتاريخ 24.3.2011، ودعى من خلالها الحكومة إلى شن حرب جديدة على قطاع غزة.

وقال: "هذه المرة- وعلى الرغم من العدائية اللاسامية التي يتعامل بها العالم معنا- يجب أن نعود ونضرب بقوة كبيرة، يجب تجديد حملة "الرصاص المصبوب"، لكي نوفر على سكان بنر السبع واشدود واشكلون والمناطق الموجود في النقب المعاناة".

صحيفة "اسرائيل اليوم"؛ بتاريخ 24.3.2011؛ "الفلستينيون يريدون قتل اليهود فقط" (الملحق الرابع عشر)

تحت عنوان "المغزى الوحيد هو: قتل اليهود" كتب درود ايدار (Dror Edar) مقالة رأي تحريضية نشرت في صحيفة "اسرائيل اليوم" بتاريخ 24.3.2011، اتهم من خلالها السلطة الفلسطينية بتعليم كراهية اليهود وقتلهم.

وقال: "جميل أن سلام فياض وصف ما حصل في القدس "بالعملية الإرهابية" ولكن إدانته تشكل تناقضاً مع كل النشاطات الداخلية الفلسطينية فيما يخص التربية والإنكار المطلق لإسرائيل. إسرائيل تظهر وكأنها لا تملك حق الوجود في وسائل الإعلام الفلسطيني، إنهم ينكرون علاقة الشعب اليهودي بأرضه. يقومون بذلك بشكل يومي. لا يوجد أي شخص من أولئك الذين يحددون السياسة الفلسطينية مستعد لقول كلمة إيجابية بحق إسرائيل والاستنكارات تتم من خلال استخدام لغة واهنة حيث يقولون "إن هذا لا يخدم المصالح الفلسطينية" "نحن ندين كل مس بالأبرياء" وما شابه".

وأضاف: "لا وجود بنية ايدولوجية لتفضيل السلام في السلطة الفلسطينية والاعتراف بحق إسرائيل بالوجود كدولة يهودية، الفلسطينيون يستمدون شرعية المس بإسرائيل من قادتهم. إنهم طلبة جيودن ويقرأون كتب التعليم ويشاهدون التلفاز؛ هذا كاف لكي يفهموا أن إسرائيل لا تملك حق الوجود. أضف على ذلك غياب نظام حكم مركزي في السلطة ووجود مجموعات متفرقة ممن يترجمون التحريض لأفعال. المغزى الوحيد من التصعيد في الجنوب هو: قتل اليهود حيث كانوا".

صحيفة "اسرائيل اليوم"؛ بتاريخ 24.3.2011؛ شرعنة القوانين العنصرية (الملحق الخامس عشر)

في أعقاب سن قوانين عنصرية جديدة في الكنيسست الإسرائيلي كتب اوري هايتنر (Ori Heitner) مقالة رأي تحريضية هاجم من خلالها المواطنين العرب في إسرائيل بسبب معارضتهم "لقانون النكبة" العنصري، الذي يمنعهم من احياء ذكرى النكبة الفلسطينية. كما تطرق الكاتب للتوتر الحاصل على الحدود مع قطاع غزة قائلا: "هدف الفلسطينيين هو زرع القتل بين المواطنين والأطفال الإسرائيليين. الفلسطينيون في غزة يحاولون بواسطة الصواريخ تنفيذ ما نفذه إخوانهم في ايتمار".

وقال محرضًا على عضو الكنيست أحمد الطيبي: "أحمد الطيبي، المستشار السابق لعرفات، وقف على منصة الكنيست وقارن بين الجلسة وجلسة فانزا التي تقرر فيها "الحل النهائي" بالنسبة ليهود أوروبا. يجب التذكير بأن الطيبي يمثل السكان العرب الوحيدين في الشرق الأوسط الذين يتمتعون من ديمقراطية ليبرالية حقيقية ومن حقوق إنسان وحرية صحافة وتنظيم. في المقابل يستغل حقوقه ويشهر في إسرائيل".

وأضاف معقبًا على سن "قانون النكبة" و"لجان القبول" العنصريين: "الطيبي قال ذلك خلال النقاش حول قانون النكبة وقانون لجان القبول. إن القول بأن هذه القوانين هي قوانين "عنصرية- غير ديمقراطية- فاشية" هو كذب وسخرية. هذه القوانين ضرورية وعادلة. المشكلة الوحيدة هي حقيقة أنه يجب سن هذه القوانين التي يجب أن تكون أمرًا مفهومًا ضمناً. قانون النكبة الأصلي كتب لكي يمنع الإنسان من الحداد بسبب قيام دولة إسرائيل ومن يتظاهر بالحداد سيعاقب على جريمة جنائية عقابها السجن. ولكن القانون الجديد مختلف. لقد مكّن الدولة من المس في ميزانيات المنظمات التي تمولها والتي تعتبر قيام دولة إسرائيل مصيبة "نكبة". أليس هذا مفهوم ضمناً؟ إنها ديمقراطية دفاعية. لئال غير هادئة مرت على الصهاينة- الهجوم المتداخل بواسطة الصواريخ من جهة والتعبير عن الكراهية من جهة أخرى".

موقع "ان أف سي"؛ بتاريخ 24.3.2011؛ "يحق للطيارين الإسرائيليين قصف قطاع غزة" (الملحق السادس عشر)

كتب جوري جروسمان (Gori Grosman) مقالة رأي تحريضية نشرت على موقع "ان أف سي" بتاريخ 24.3.2011 انتقد من خلالها السماح للطيارين الأوروبيين بالقيام بعمليات عسكرية في ليبيا، بينما لا يسمح للطيارين الإسرائيليين ذلك، على حد زعمه.

وقال جروسمان: "في إسرائيل، عندما نقوم بالدفاع عن حياتنا وحياتنا أطفالنا (وليس على حياة مواطنين غرباء) ونرد على إطلاق الصواريخ التي تتفجر فوق رؤوسنا، وننجح أحياناً في تصفية عصابات المخربين، وفي الوقت ذاته يموت بعض المدنيين الذين يُستخدمون كغطاء للقنابل عن طريق الخطأ- نشعر بالخوف الشديد ونعتذر ونعد بأن نقوم بالتحقيق في الحادث".

وأضاف: "لقد حان الوقت أن تفهم الدولة التي تهمل أمن مواطنيها بأنه ما دامت دول أوروبا وأمريكا تقوم بعمليات قصف في ليبيا، فإنه فإن حربنا ضد أولئك الذين يطلقون الصواريخ تجاهنا ويذبحون أطفالنا هي الحرب الأكثر عدلاً. واجبنا أن نحمي حياتنا وأن نتوقف عن الاعتذار والتأناة".

موقع "ان أف سي"؛ بتاريخ 24.3.2011؛ "أبو مازن ليس شريكاً ويدعم الإرهابيين" (الملحق السابع عشر)

نشر موقع "ان أف سي" بتاريخ 24.3.2011 مقالة رأي تحريضية كتبها ميخال مينيان (Michal Minian)، تبين رفض قطاع واسع من الشارع الإسرائيلي لعقد اتفاق سلام مع الشعب الفلسطيني بإدعاء "عدم وجود شريك".

وقالت: "للأسف الشديد الوضع لم يتغير. الهدوء المزعوم هو مجرد وهم فقط. الوضع هو ذات الوضع. أيضاً في السابق قام "الشريك" ياسر عرفات بالتوقيع على اتفاقيات وهمية بيد، وباليد الأخرى أرسل مخربين لكي ينفجروا إلى جانب الأطفال والنساء. أيضاً اليوم، العديدون

يحاولون تصوير أبو مازن كشريك محتمل. إنه يحمل صفات عديد بالتأكيد، ولكنه ليس شريكاً. أبو مازن الذي كتب رسالة الدكتوراة الخاصة به حول إنكار المحرقة، يرسل أموالاً لدعم عائلات المخربين. النتيجة هي ذات النتيجة التي توصلنا إليها في السابق: نحن لا نملك شريكاً".

صحيفة "ماكور ريشون"؛ بتاريخ 24.3.2011؛ "استنكارات السلطة الفلسطينية هي طقس من طقوس الإرهاب" (الملحق الثامن عشر)

شن أمنون لورد (Amnon Lord) من خلال المقالة الإفتتاحية لصحيفة "ماكور ريشون" الدينية هجوماً حاداً ضد السلطة الفلسطينية وقيادتها، متهماً إياهم بالمسؤولية عما أسماه "الإرهاب ضد إسرائيل".

وقال: "كل العمليات الإرهابية، اطلاق الصواريخ والعبوات الناسفة، الإنتحاريين وذبح العائلة في ايتمار- تثبت أن السلطة الفلسطينية هي أداة لا قيمة لها. حكومة أبو مازن وفياض ليست إلا مكتب دعايات ناجح. في إطار حرب الإرهاب، يقوم أبو مازن وفياض بإطلاق استنكارات معتدلة. استنكاراتهما تحولت إلى طقس من طقوس العملية الإرهابية. ممنوع أن ننسى هذا الأمر. حرب نزع الشرعية عن اسرائيل التي يقودها أبو مازن، هي استمرار لحرب الجنوسايد الإرهابية ولكن بأساليب أخرى. الإرهاب يقول بأن هدفه هو الإبادة الجماعية، كذلك أبو مازن وأعوانه في اسرائيل والعالم يملكون هدفاً مشابهاً. دولة اسرائيل لا تملك حق الوجود. يجب أن تتفكك أو تباد".

وأضاف: "تعاضم حرب الإرهاب ضد اسرائيل تذكرنا بأنه لا يمكن الإعتماد على مكتب الدعاية التابع لأبو مازن. يجب أن نذكر أن أبو مازن ماهر في الحرب والتضليل على الطريقة السوفييتية. لقد تلقى تعليمه في الإتحاد السوفييتي. لقد تخصص في الأساليب التي تجعل الإسرائيليين متفاجئين مع كل افتتاح لفصل جديد في حرب الإبادة ضدهم- هذا ما يطلق عليه "عملية السلام". هل يوجد تضليل ووحشية أكثر من هذا؟ الحرب لإبادة إسرائيل يطلق عليها اسم "عملية سلام".

إذاعة ريشت بيت؛ بتاريخ 24.3.2011

على خلفية التوتر الجديد - القديم بين إسرائيل وحماس، سأل الصحافي حنان كريستال (Hanan Kristal) ضمن برنامج "أحاديث" الذي يبث على إذاعة ريشت بيت، شموليك زكاي (Shmuel Zakai) - عميد في الجيش الإحتياطي: "بعد مرور سنتين على حرب غزة، هل برأيك كان من الخطأ ان الجيش لم ينفذ تعليمات باراك وأشكنازي وشرع في إحتلال غزة؟ هل كان هذا ممكناً أو مرغوباً به، ما هو الثمن وكم من الوقت يتطلب ذلك؟ هذا هو السؤال الذي يُسأل من جديد". فأجاب زكاي: "علينا أن نتحدث بوضوح، الجيش الإسرائيلي قادر على إحتلال غزة في أيام قليلة، حتى بأقل من أسبوع. ولكن السؤال: ماذا بعد ذلك؟ نسيطر على عدد من الفلسطينيين؟ نجند عدداً من جنود الإحتياط؟ السياسة تمتحن والإجراءات تتخذ في الأوقات الصعبة".

وفي سياق الحوار سألت مقدمة البرنامج أيلاه حسون (Ayala Hasson): "ماذا على الجيش أن يفعل؟" أجاب زكاي: "إصابة مباشرة للبنى التحتية التابعة لحماس، يشمل ذلك مباني الحكومة، مراكز الدعوة. حماس هي حركة عملية، عندما تشعر أن مصالحها في خطر فأنها تتراجع".

سألت حسون: "وماذا عن الإغتيالات المستهدفة؟"

أجاب زكاي: "إذا دعت الحاجة فإنا سنتبع هذه السياسة. حالياً لا حاجة للتصريح عنها او القيام بها بشكل جارف".

إستوضحت حسون: وإذا عملت حماس بأسلوب القذافي وإختبأت بين النساء والأطفال. هكذا سيكونون محصنين؟"

أجاب زكاي: " لا ولم اطلب إصابة المدنيين".

إستفسرت حسون: "فإذن ما الفائدة من ضرب أهداف إستراتيجية؟"

أجاب زكاي: " هناك أهداف خالية من المدنيين والجيش يعرفها ويمكنه الوصول إليها. يمكن التوصل الى وضع من التصعيد ولكن دون إحتلال القطاع".

إذاعة جالي تساهل؛ بتاريخ 24.3.2011

إستضاف اساف ليبرمان (Assaf Lebrman) – مقدم برنامج "الخامسة مساء" عبر إذاعة جالي تساهل- وزير البنى التحتية الوطنية- عوز لاندو- وسأله عن سياسة إسرائيل تجاه التصعيد بين إسرائيل وحماس وعن الخطوة التي على إسرائيل إتخاذها. فأجاب لاندو: "عندما يطلقون الصواريخ فعلينا أن نرد بالمثل. الثمن الذي عليهم دفعه يجب أن يكون غالبا. الأمر الفوري الذي يجب عمله هو أن نجعلهم مثل حسن نصرالله، يختبئون في غرف محصنة ويخافون على حياتهم الشخصية على مدار اليوم. عليهم أن يدركوا أننا لا نقبل هذا الواقع الذي يضطر فيه أهالي الجنوب الى التواجد في الملاجئ. هذا أمر غير منطقي".

سأل ليبرمان: "الخطوة الضرورية التي يجب إتخاذها هي حملة عسكرية أخرى على غزة؟"

أجاب لاندو: "من المستحسن أن لا تكون حملة عسكرية. لكن ما عليهم إدراكه هو أنه إذا اضطرننا الأمر لحملة عسكرية، فهذا لن ينتهي باطلاق صواريخ متبادل، لكن فيما يتعلق بمحور فيلادلفي، فبشكل قاطع لا يمكنه أن يبقى تحت سيطرتهم. هناك أماكن أخرى يجب الدخول إليها من أجل تطبيق النظام فيها. هذا لا يعني البقاء الى الابد، لا نريد ادارة حياتهم ولكننا لا نرضى ان يقوموا بالتحكم بحياتنا".

صحيفة "اسرائيل اليوم"؛ بتاريخ 25.3.2011؛ "يجب الإنتقام من الفلسطينيين وذوهم" (الملحق التاسع عشر)

كتب الجنرال عوزي ديان (Uzi Dayan)، رئيس مجلس الأمن القومي الإسرائيلي مقالة تحريضية نشرت في صحيفة "اسرائيل اليوم" بتاريخ 25.3.2011. ودعى ديان من خلال المقالة إلى اتباع سياسة الثأر من الفلسطينيين، وإلى معاقبة ذوي من وصفهم "بالإرهابيين".

وقال: "على ضوء التطورات الأخيرة يجب فعل التالي: تجديد سياسية هدم البيوت، من أجل اعادة الأمان والردع. يجب أن يتم التحقيق بشكل حازم في كل عملية إرهابية ومعاقبة القتلة. يجب أن يعرفوا أن من يقتل اليهود سيقتل. لا يجب أن تتم معاقبة هؤلاء فقط بل يجب معاقبة محيطهم الداعم. على سبيل المثال يجب أن يتم هدم بيوت المخربين. صحيح أن هدم البيوت لم يثبت أنه يمنع العمليات الإرهابية ولكن اتباع سياسة العقاب مهم جداً".

وأضاف محرصًا على التدخل صلاحيات السلطة الفلسطينية: "يجب أن لا نعفي السلطة الفلسطينية من مسؤوليتها عن العمليات الإرهابية التي تخرج من منطقتها. لا يجب أن يكتفوا بإدانة هشة للإرهاب. يجب أن يدينوا وأن يثبتوا برائتهم فقط بل أن يساعدوا في القبض على القتلة ويجب أن تفسر السلطة لماذا لم تمنع القتل. وفي المناطق التي تقوم فيها السلطة بسياسة الردع يجب أن نقوم نحن بذلك".

وحرص ديان على شن حرب عسكرية جديدة ضد قطاع غزة المحاصر، حيث قال: "يجب أن نجهز أنفسنا لحملة "جدار واقى" جديدة أو حتى حملة "رصاص مصبوب 2". يجب أن نوضح للسلطة الفلسطينية ولقادة حماس أننا نهدد بمسدس مشحون".

تحت عنوان "خدعة النكبة" كتب إيرز تدمور **Erez Tadmor** - أحد رؤساء حركة "ام تْرُتسو" اليمينية المتطرفة- مقالة عنصرية على موقع "ان ار جي"، عبر فيها عن تأييده لـ "قانون النكبة" الذي اقره الكنيست الإسرائيلي، وبموجبه يمنع تحويل أموال من الحكومة إلى المؤسسات التي تنكر وجود إسرائيل كدولة للشعب اليهودي أو إنكار طابعها الديمقراطي. ومنع تمويل أي نشاط يدعم الكفاح المسلح أو عمل إرهابي ضد إسرائيل أو عدم احترام العلم، الدولة أو رموزها. ويشير تدمور: " لا يوجد أي سبب يجعل الدولة تمول الأنشطة التي تنكر وجودها. معارضة قانون النكبة تتبع من كراهية واضحة لإسرائيل أو من الجنون. ما هو واضح، انه لا يوجد أي سبب عاقل للدولة ان تقوم بتمويل من ينكر وجودها".

ويضيف ان: "محاولة تشويه سمعة إسرائيل في أعقاب المصادقة على القانون، تزيد الطين بله (على الجريمة). التحريض ضد الدولة هي جريمة تجاه المنطق، الضمير ومواطني إسرائيل. الجريمة هي تكرار لا نهائي لأسطورة النكبة الكاذبة. أسطورة دون أساس تاريخي وهي فرية دم حديثة. أسطورة مناهضة لإسرائيل يمكن ان تصبح خطرة وقاتلة أكثر من أسطورة صلب المسيح. أسطورة النكبة تظهر وجود إسرائيل كمصنع للتطهير العرقي، والدعاية العربية استثمرت مئات المليارات من الدولارات لترويجها بهذه الصورة.

ويستعرض تدمور في سياق المقالة معلومات يدعي انه تم نسيانها في الشارح الإسرائيلي. يذكر منها ان: "من يتحمل مسؤولية اللاجئين هو من بدأ بالحرب وخطط لإبادة المجتمع اليهودي في إسرائيل. العرب رفضوا قرار التقسيم وعلى الفور مع قرار الأمم المتحدة أعلن عرب إسرائيل الحرب على الجالية اليهودية وبدؤوا بحملة قتل وذبح. وبعد إعلان الاستقلال، انضمت سبعة جيوش عربية للحرب، ودعوا العرب لإخلاء المنطقة والعودة بعد إتمام عملية ذبح اليهود. الحقيقة التي تم نسيانها هي ان عملية الطرد لم تكن كبيرة الحجم. سعت الحرب لمنع وقوع محرقة ثانية. والذي بقي في النهاية، مناطق عربية خالية من اليهود، بينما بقي في المناطق اليهودية مئات الآلاف من العرب الإسرائيليين".

ينفي تدمور وجود الشعب الفلسطيني في البلاد قائلا ان: "اللاجئون العرب عاشوا في ارض إسرائيل بضعة عقود، جزء منهم عاش لسنوات قليلة. جاؤوا في أعقاب الازدهار الاقتصادي الذي جلبه اليهود والبريطانيون. والمعلومات التي عرضتها جوان بيترس(صحافية أمريكية) في كتابها الذي يقتدى به " منذ الازل" لم تنجح في اختراق الخطاب الإسرائيلي والدولي. هل فكرتم مرة من هم الفلسطينيون او البدو أصحاب البشرة الداكنة؟ هل هم مهاجرون فلسطينيون من اثيوبيا؟ الحقيقة هي انهم مثل غالبية عرب اسرائيل، جاؤوا الى هنا من السودان كجزء من الحاجة للأيدي العاملة. من هو بشار المصري الذي يبني المدينة الفلسطينية روابي، ليس ابن لعائلة مهاجرة مصرية؟ ما هو اصل عائلة لاعب كرة القدم في مكابي حيفا علي عثمان، أليس من تركيا خلال الاحتلال العثماني؟ واضع الميثاق القومي الفلسطيني نفسه، احمد الشقيري، هو من عائلة سعودية- مصرية. أيضا مارك توين في كتابه "رحلة المتعة الى الأرض المقدسة" يكشف الحقيقة بأن ارض اسرائيل في عام 1860 كانت شبه خالية. طبريا، يافا، الخليل والجليل احتوت على بضع اكواخ وعدد من رعاة الأغنام. البلاد كلها كانت جفاف وخراب. وتبين ان "الصهيونية الاستعمارية" كانت على حق عندما ادعت "ارض بلا شعب لشعب بلا ارض".

ويذكر تدمور: "زعيم القومية العربية المفتي الحاج أمين الحسيني كان بعلاقة ودية مع قادة الحزب النازي. التقى عدة مرات مع هتلر. هو من فكر وحفز "حملة أطلس" لتسميم موارد المياه في مركز البلاد التي من شأنها ان تؤدي الى وفاة 250 ألف يهودي. الحسيني هو المسؤول عن منع هروب اليهود من أوروبا عام 1944، وهو الذي شجع النازية على القضاء على يهود هنغاريا. العنف العربي في السنوات 1936-1939 قضى - حتى الموت- على مصير مئات الآلاف من اليهود. في حين يلقي العرب اللوم علينا بنتائج عدوانهم، هم يتحملون مسؤولية إغلاق البوابات بوجه مئات الآلاف اليهود الذين تمكنوا من الهرب من النازيين".

يختتم تدمور مقالته مؤكدا ان: "أسطورة النكبة هي اكبر كذبه في القرن الـ 20 و القرن الـ 21. هذه الكذبة هدفها إسقاط الاعتراف الدولي بحق إسرائيل في الوجود، اتهامها بجرائم لم ترتكبها، التملص من مسؤولية العرب على عدوانهم، تبييض جرائم الحركة الوطنية الفلسطينية وتقديم مبرر للنضال من اجل تدمير إسرائيل. التفكير بأن دولة إسرائيل عليها تمويل نشر الأسطورة، هذا تفكير مبالغ فيه".

صحيفة "اسرائيل اليوم"؛ بتاريخ 25.3.2011؛ "الأولوية هي لحقوق اليهود" (الملحق الواحد والعشرون)

تعقيبًا على القوانين العنصرية التي سنت مؤخرًا في اسرائيل، كتب دور ايدار (Dror Edar) مقالة عنصرية نشرت في صحيفة "اسرائيل اليوم" بتاريخ 25.3.2011، وقال من خلالها أن الأولوية هي الحفاظ على حقوق اليهود وليس على حقوق الأقلية العربية في اسرائيل.

وقال: "ان الإدعاء الذي يسمع بشكل متكرر بأن العرب هم أقلية في اسرائيل ولذا يجب الحفاظ على حقوقهم، هو ادعاء خاطئ. صحيح أن اليهود هم الأغلبية في اسرائيل، الحمد لله، ولكن من ناحية جغرافية-سياسية اليهود هم أقلية صغيرة في محيط عربي وإسلامي هائج ومهدد. الحفاظ على حقوق الأقلية العربية في دولة اسرائيل لا يمكن أن يأتي على حساب الحفاظ على حقوق الأقلية اليهودية في المنطقة. التاريخ أثبت أنه فقط دولة يهودية تستطيع أن تقف الى جانب أبناء شعبها في حال حصول كارثة".

وأضاف محرضًا على القيادة العربية في اسرائيل والتي انتقدت القوانين العنصرية الأخيرة: " ولكن من يغلقون أعينهم لم يكتفوا بإدعاء الأبرتهيد: أحمد الطيبي ذكر لجنة فائزة التي أقرت "الحل النهائي" ضد يهود أوروبا. كم هي دينية هذه المقارنة! وهن تذكير للطبي حول قائده أمين الحسيني: عندما زار المفتي ألمانيا النازية حصل على تصريح للعرب بحل المشكلة اليهودية في فلسطيني والدول العربية.. المفتي حافظ على علاقة قوية مع همملر وقوى أخرى في جيش اس اس النازي. وهناك شهادات تفيد بأنه شارك في وضع الحل النهائي فيما يخص اليهود. لقد ضغط على همملر لكي يواصل إبادة يهود اوروبا.. لقد ضغط لكي يمنع إنقاذ يهود هنغاريا (هل يندب اولئك الذين يحيون "النكبة" هذه المصيبة)".

موقع "ان أف سي"؛ بتاريخ 25.3.2011؛ "لا يجب اجراء هدنة مع الفلسطينيين" (الملحق الثاني والعشرون)

كتبت عزيز بليتنتل (Alice Blitental) مقالة رأي عنصرية نشرت على موقع "ان أف سي" بتاريخ 25.3.2011، ادعت من خلالها أنه لا يمكن التوصل إلى اتفاق سلام مع الشعب الفلسطيني.

وقالت: "العملية الإرهابية في القدس، القصف في اشكلون، اشدون والمذبحة في ايتمار- تثبت حقيقة أن العرب الذين يطلقون على أنفسهم "فلسطينيون"، بالذات حماس، يعقدون العزم على إشعال النيران في دولة اسرائيل مثلما يحصل في الدول العربية".

وادعت: "كل المحاولات الفاشلة في المفاوضات مثل اتفاق اوسلو الكريه وباقي الاتفاقيات، والتي وافق من خلالها ايهود باراك، اولمرت وليفني، على التنازل عن معظم مناطق يهودا والسامرة- لم ترفض على يد العرب فقط، بل وأشعلت في داخلهم الرغبة في تصفية دولة اسرائيل".

وعبرت الكاتبة عن عدم اكتفائها بالحرب الإسرائيلية الأخيرة على قطاع غزة والتي أودت بحياة آلاف المدنيين، حيث قالت: "الضربات التي قمنا بها للرد لم تكن كافية للأسف، مثل حرب غزة الأخيرة. لأننا تركنا عملنا قبل أن ننجزه. الهدنة التي أعلنت قبل سنتين ونصف كانت مجرد غطاء لتسلح حماس، بسلاح أكثر تطوراً، وستؤدي إلى أن تحلق الصواريخ فوق كل مناطق إسرائيل".

الملحق الأول:

דמעות-תנין

הלוויית הנרצחים הי"ד (צילום: פלאש 90)

ככרות על רציחתם של בני משפחת פוגל ולציון זאת כמנייה גבורה של בני-עמם — כל זאת מלמד אותנו, שאין כאן מיקריות וכאילו ההנהגה אינה בראש אחד עם העם הצמא לדמם של יהודים.

המסקנה המתבקשת היא, שקיימת "חלוקת עבודה" בין ההנהגה הפלשתינית, העובדת בשני ראשים ובשני כיוונים שונים: האחד מתנהל כנגד הקהילה הבינלאומית וההנהגה בישראל, והוא מבקש להצטייר כמתון, כרודף שלום וכמו שמתעב את מעשי הטרור האכזריים, והוא רואי לאמון העולם, כשותף מתאים לניהול משא ומתן לשלום עם ישראל. השני, פנוי להמוני בני העם הפלשתיני, ומטרתו להותיר על כנה את השנאה התהומית ליהודים, להעמיק ולהרחיב שיטתו זו, למען ישמש העם בשר-תותחים במאבק המוויץ נגד היהודים, לצד המאמצים הדיפלומטיים שאינם נזנחים, להשיג בעורמה שטחים, שאותם ניתן לקבל באמצעים שאינם מלחמתיים.

לפלשתינים אסטרטגיה מושלמת ומתוכננת לפרטיה. אבר-מאן מויל דמעות-תנין, כאשר הוא מבחין שאנשי ה"ג" דישו את הסאה ועלולים לעודד עליהם את חמת העולם, אך לבו נתון באהרה נסתרת לרוצחים הנתעבים, שטבחו משפחה של מה באיתמר. שרים אחרים בממשלתו, משמיעים אותה שעה דברי אהרה והודרות עם הרוצחים, וכךך שומרים על ה"מומנטום" של המוני הפלשתינים המוסתים ומרקדים בככרות מרוב שמחה על רצח

להבין, כי יש דברים בגו, והכל מתוכנן ומכוון מלכתחילה.

יתירה מכך — העובדה, שדברי הגינוי שהשמיע אבר-מאן למעשה הרצח, הופנו אך ורק לכלי התקשורת הישראל-יים, בעוד שדברים אלו לא הושמעו בתקשורת הפלשתינית, כמסר לאוכלוסיה שאנשיה רקדו בחוצות עריהם וחילקו מתקים לעוברים ושבים, בשומעם את דבר הרצח הנתעב, היא מלמדת, שאבר-מאן, בדבריו לתקשורת הישראלית לא היו ולבו שווים, כלל ועיקר. דיבורו הצי-בוע היה רק בכחינת מס-שפת יים עבור הקהילה הבינלאומית, למען לא תחשוד בו, כי הוא שותף, ולו בהסכמה שבשתיקה, עם מעשי הוועה הנוראיים באיתמר.

העובדה, שהפלשתינים אר גם הדלים להרעיל את נפשות ילדיהם כשנאה תהומית יהיה דים, ובעיוות היסטורי של תולדות העם היהודי, וכאשר בנר-סוף לכך, הם מנציחים בכיכרות עריהם שמות של מחבלים מתועבים, מעניקים מלגות למשפחות מחבלים שהתאבדו ומאפשרים להמונים לעיין

לכאורה, קשה להבין את הראש הפלשתיני, העושה דבי-ים, שבתוצאה נראים כנוגדים את האינטרסים שלהם. הם מצטיירים כפזוגעים בעצמם בצורה אנושה ובכלי הגיונית. ולא היא.

הרכה תמהים על הפיגועים הוועתיים, שמבצעים ארגוני הטרור ביהודים, שלכאורה ער-שים שירות-רע למאבקם של הפלשתינים בישראל. הפיגועים החייתיים, בין שהם מתפרסמים כמלא זועתם, בצילומים קשים וקורעי-לב, ובין שהם מובאים לידעת העולם במלל בלבד, יש בהם די כדי לפגוע במטרה אליה חותרים הפלשתינים.

אך, אם נבחן את התנהלות ההנהגה הפלשתינית והתייחסו-תה לפיגוע הוועתי שהיה באיתמר, בו נטבחו בצורה אכזרית ומעוררת פלצות חמי-שה בני-משפחה, כולל עוללים קטנים, ואם נשים לב לקולות השונים והחלוקים של תגובת ההנהגה, החל מראש הרשות אבר-מאן, וכלה בשרי ממשל-תו, כאשר הם אינם מדברים משפה-אחת ואינם מבטאים את אותה תגובה של הסתייגות מהרצח המתועב, הרי נוכל

על איזה אולם ריק ענק מברכים "שהחינו"?

הפקרנים בקרב הקוראים, והם לא מעטים, תודים בקול או בשקט: על איזה אולם ריק ענק מברכים "שהחינו" ואת

בעקבות פרסום קדימון (מיר) למועצה, המכשר בברכת "שהחינו", יש מהפך כלשהו, בתחום שנדון מוקדם ל"ח" שוף.

התהיות בעקבות הטיור התעוררות

ביום שבת האחרון בוצע טבח אכזרי במשפחה אחת ביישוב איתמר. תינוק בן 3 חודשים נרצח בדקירות סכין בכל חלקי גופו, ביחד עם אביו ואימו, ושני אחיו, בעודם נמים את שנתם. זה אינו מעשה רצח במובן הפלילי אלא מעשה טרור, וכך יש להתייחס אל המקרה. התקשורת העולמית לא התרגשה מהאירוע ובקושי דיווחה עליו. בא הצונאמי היפני וסיפק לה תירוץ להצניע את המקרה. אילו מעשה דומה היה מבוצע על ידי ישראלים, היה כל העולם עומד על רגליו. ראו מה עשה לישראל מקרהו של מוחמד אידורה, שהו' כח שישראל לא הייתה, ולא יכלה להיות, אחראית למותו, וספק אם הוא מת כלל, ולמרות זאת שונאי ישראל הפכו את המקרה לעלילת דם במשך למעלה משנתיים ופגעו בדמותה של ישראל כמדינה שיכו' לה להתהלך בין העמים.

סמוך לאחר האירוע כבר התחל' נו לשמוע אמרות פרשנות בתקשו' רת הישראלית, וכתבים ניסו לשכנע אותנו בדברים הבאים. ראשית' כי מדובר ביחיד או ביחידים שאינם משתייכים לארגון כלשהו, ללמדנו שאין להאשים את הרשות הפלש' תינית במעשה. שנית - כי הרצה

בוצע ביישוב שעליו נמנים אנשים בעלי דעות קיצוניות, ומכך השת' מע שזה בעצם מגיע להם. ושלישית - כי מדובר כנראה בתג מחיר מהצד הפלסטיני, והדבר משליך מייד על התנהגות דומה בצד הישראלי. לא הייתה במהלך השבת כל תגובה רש' מית למעשה הזוועה.

ישראל נלחמת על תדמיתה

בשפה רפה. אחר כך על ידי מכירת סיפורי בדים לציבור הישראלי. ישראל הייתה חייבת לה' קים מהומת עולם ולהוקיע את הר' שות הפלשתינית, ואת ההנהגתה על מעשי טרור היוצאים מתחומה. צריך להטיל עליה את כל האשמה למצב הקיים. עם שמחנק את בניו ואת בנותיו מגיל אפס לרצוח יהודים -

ישראל הייתה חייבת להקים מהומת עולם ולהוקיע את הרשות הפלשתינית, ואת הנהגתה על מעשי טרור היוצאים מתחומה. צריך להטיל עליה את כל האשמה למצב הקיים. עם שמחנק את בניו ובנותיו מגיל אפס לרצוח יהודים - אינו מעוניין בשלום

אינו מעוניין בשלום. הנהגה המטיפה במסגדים שרצה יהודים מעלה את הרוצחים לגן עדן, וחברה המקימה אנדרטאות לרוצחים, אין פניה לש' לום. נאומו הקצר של ראש הממשלה בו הוא תובע מאבו מאזן להפסיק את ההסתה, אינו יכול להיות תגובה הולמת לפיגוע. ישראל החמיצה הז' דמנות הסברתית נוספת, שהיא כה זקוקה לה.

הכותב הוא מרצה במרכז למשפט ותקשורת במרכז האוניברסיטאי אריאל בשומרון

מול עולם ערין ואינה יכולה להרשות לעצמה להצניע אירוע מתועב מסוג זה. המחבלים לא צנחו מהמאדים אלא באו מחברה תומכת, מחבבת ואוהבת, ולשם הם הזרו כגיבורים אחרי הרצח. רצה של תינוק בשנ' תו אינו אנושי. המחבלים מן הסתם אומנו, תודרכו וחונכו לעשות זאת, מבלי להירתע למראה הזוועה. הח' ברה הפלשתינית הפכה אותם לחיית אדם. היה צריך להפעיל לחצים על אבו מאזן כדי שיגנה את האירוע, וגם זאת הוא עשה באיחור רב, תחילה

אחת מן העבר, בו כבר הוכיח ריח הפלשתיני את אכזריותו וזוהו. בתמונה: המיגע בקו 2 בירושלים. הי"ד

על השחיטה

עם כל התועלת שיכולה להיות לשיתוף פעולה בין ישראל לפלשתינים לצורך הזה, צריך לקוות שכוחות הבטחון הישראליים יהיו הראשונים שיצליחו לשים את ידם עליהם. אם הפלשתינים יקדימו אותם, מותר לחשוש שהמרצחים יזכו במוקדם או במאוחר לעבור בדלת המסתובבת.

אבו מאזן אינו מתבייש להיתמם ולקבוע שאינו מכיר שום הסתה פלשתינית נגד ישראל. כמו שחמאס מכחיש שיש לו איוה שהוא קשר עם אוניית הנשק "ויקטוריה". לא מדובר בהסתה של החמאס. שם לא יעלה על דעת שום איש לראות בהסתה נגד ישראל מעשה שלא ראוי להתפאר בו. מדובר בהסתה בתוך הרשות הפלשתינית, שאיתה יש לישראל הסכמים חתומים, שכוללים באופן מפורש איסור על הסתה.

והוא רוצה שנאמרו לו, שהמסתיים במסגרים חייבים להשתמש בנוסח אחיד הניתן להם מטעם הרשות ושאסור להם לסטות ממנו או להוסיף לו, ושאינם עוברים על ההוראה הזאת. והוא קורא להקים ועדה בהשתתפות ישראל, הפלשתינים והאמריקאים, שתבדוק את הנעשה. גם כאן ניתן להניח, שהוועדה תבדוק גם, אם לא קודם כל, טענות פלשתיניות נגד חומר הלימוד בבתי הספר הישראליים.

אבל הסכמים אינם מחייבים את הערבים, לא רק בתחום ההסתה. זה אותו אבו מאזן שאינו מוכן בשום תנאי להכיר בישראל כמדינה יהודית, המדינה האמורה להיות הלא-ערבית בגרסת שתי המדינות לשני עמים. עוד מדינה ערבית, כן. מדינה יהודית אחת, לא ולא. הוא לא יודה בזכות כזאת. אף על פי שמעולם לא היתה מדינה פלשתינית, ועד שהדבר לא נהיה נחוץ להם נגד היהודים, לא היה עם פלשתיני. איסור ההסתה לא נועד רק למנוע את הצגת ישראל כאויב, אלא לשמור על אווירה חיוכית ביחס ההדדי בין שני העמים. אבו מאזן דוחה במחי יד את העובדות, שהוא אינו יכול לא להיות שותף להן.

לא מדובר רק בגורמים בלתי רשמיים כמו התקשורת הלא ממלכתית, שלכאורה היא חופשית, שביחס לישראל היא אירב פעיל בלי התנצליות. מדובר בהחלט במערכות הרשמיות, החל במערכת החינוך בכל הדרגות. מגיל הגן לומדים הילדים בישראל את כל הרע בעולם ואיך להצטרף אליו. והם מצטלמים בתגרות המחקות בכל את חגורת הנפץ. אבל אבו מאזן מבקש שנתייחס לדבריו ברצינות. במקום להכחיש את ההסתה המקיפה, מוטב שיתחיל לעשות משהו בענין.

הרמין האנושי הנורמלי אינו יכול לתפוס פלצות כזאת, של מפלצות השחטות בשנתם חינוך בת שלושה חודשים, יחד עם אחותה בת הארבע ואחיה, בן אחת עשרה וכן שבע, והוריהם. אלה לא קסאמים שמשגריהם אינם רואים בעיניהם את תוצאות מעשיהם, אלא סכינים שבהם שחטו כמו יריהם. ואלה אינם יוצאי דופן בקרב הפלשתינים.

בעוד מדינת אירופה ודרום אמריקה נאבקות בימים אלה על מקום קדמי בתור להצבעה הקרובה באו"ם למען הקמת מדינה פלשתינית, הוכיחו הפלשתינים פעם נוספת כמה ראויים הם למדינה משלהם. מבצעי השחיטה באותה לא היו חריגים. הם היו מודל המייצג את הכלל ופועל בשמו. מרצחים כאלה זוכים להוקרה כללית, והופכים לגיבורים לאומיים, שכיכרות, בתי ספר ומתנות נוער נקראים על שמם. לא בעוה של החמאס, בנדה של אבו מאזן.

ראש הממשלה נתניהו נזקק לצבת של רופא שיניים כדי לחלץ מאבו מאזן, ראש הרשות הפלשתינית ומי שכראש מאוייו המוגזרים עומדת היום השאיפה להתאחד עם החמאס, גינוי של הרצח באיתמר כליל שבת. וגם הכרזה הגינה הוד נעשתה רק לתצורת חזן; והיא הופנתה בעיקר לתקשורת הישראלית, לא לערבות.

אבל גם את הגינה הזו, הוא דאג לנסח בהירות כדחיה וגינה של "כל אלימות המכוונת נגד אזרחים, בלי קשר לשאלה מי עמר מאחוריה זה או מה היתה העילה לה". כלומר, תיתכן בכל זאת עילה לזוועה כזאת.

למעשה, גם הבית הלבן לא היה רחוק מיחס כזה. דוברו, כפי שהוא מצוטט ב"יושנגטון פוסט", אמר, כי "אין שום הצדקה להריגה של ילדים והוריהם בביתם". שוב, יוצא שלכאורה יכולה להיות הצדקה, שיש מי שמצריך צורך להתוכח איתו.

ראש הרשות אמר, שכוחות הבטחון הפלשתינים פועלים יחד עם הכוחות הישראליים כדי לאתר את המבצעים. יחד עם זאת הרגיש, כמו שהיתה התגובה הכללית בנדה, שאין בכלל שום הוכחה לקביעה הישראלית שהמבצעים הם פלשתינים. במקום זאת הם הציעו לחפש את האשמים בין המתחילים.

אבו מאזן אינו מתבייש להיתמם ולקבוע שאינו מכיר שום הסתה פלשתינית נגד ישראל ■ כמו שחמאס מכחיש שיש לו איזה שהוא קשר עם אוניית הנשק "ויקטוריה" ■ לא מדובר בהסתה של החמאס ■ שם לא יעלה על דעת שום איש לראות בהסתה נגד ישראל מעשה שלא ראוי להתפאר בו ■ מדובר בהסתה בתוך הרשות הפלשתינית, איתה יש לישראל הסכמים חתומים, שכוללים באופן מפורש איסור על הסתה

זו אינה הפעם הראשונה שהפלשתינים רוצחים בדם קר משפחות שלמות, אנשים נשים וטף ■ כבר ראינו אותם חודרים לתוך בתי אזרחים ורוצחים אותם מטווח אפס ■ כבר ראינו את הצלפים שלהם מכוונים וירוס לעבר ראשה של תינוקת בעגלה ■ כבר ראינו אותם מבצעים שחיטות במשפחות ■ כבר ראינו אותם מתפוצצים בקניונים ובתחנות אוטובוסים ■ הם אהבים במיוחד להרוג ילדים ■ הם עשו את זה עשרות פעמים

זו אינה הפעם הראשונה שהפלשתינים רוצחים בדם קר משפחות שלמות, אנשים נשים וטף, כבר ראינו אותם חודרים לתוך בתי אזרחים ורוצחים אותם מטווח אפס. כבר ראינו את הצלפים שלהם מכוונים וירוס לעבר ראשה של תינוקת בעגלה. כבר ראינו אותם מבצעים שחיטות במשפחות. כבר ראינו אותם מתפוצצים בקניונים ובתחנות אוטובוסים. הם אהבים במיוחד להרוג ילדים הם עשו את זה עשרות פעמים. תמונת הזוועה של השחיטה איננה, מידות בדיוק את התמונת של קרבנות פרעות תרפ"ט בחברון, בפת, ביפו, במוצא ובערים אחרות. גם אז הם פרצו לתוך בתי אזרחים לוחים, בסכנים ובגרונם, וגם אז לא חסו על חנוקות.

הפלשתינים, שמנהיגיהם הכריזו עליהם חגורות נפץ ושלחו אותם להמציא בתוך אוטובוסים ומסעדות הומות משפחות, מעולם לא היו שבים שטים צדהלות ובחלוקת ממתקים, ואיחלו לעצמם שגם צאצאיהם האחרים יזו לעזוב כך את העולם. המונים קרדו על הגות. גם השבוע חילקו מתקים בערי הפלשתינים.

יאסר עבד ראבו נעלב מזה שהישראלים בכלל מעזים להפנות אצבע ואשימה כלפי הפלשתינים. הוא מציע שאת הרצח כיצעו המתחלים. זמנאו הפלשתיני משמש בטענות שהולם מאד את ההתנהגות הפלשתינית. הפלשתינים כבר הוכיחו לא פעם שהם מוכנים לסכן את חי בני עםם — גם להניח ילדים כמגן חי במקום שבו פעילים חיילים ישראליים כשעת לחמה — אם זה יכול לשרוד את התעמולה הארסית שלהם נגד ישראל. אם זה יזונו להם להאשים את ישראל בהריגת ילדים.

כן, אומרים הדוברים הפלשתינים מתוך המה הירוקי, זה מעשה נורא, אבל אתם עריכים לראות בכך תגובה למעשי המתחלים. מתחלים אולי וצעים לפעמים מכליהם נוכח זוועות הפלשתינים ואולי יש ביניהם כאלה המונעים בעיני זה ובשדות, אבל הערבים כבר הוכיחו מזה למעלה מאה שנים שהם יוצאים למסעי רצח יהודים בלי קשר להתנהגות היהודים.

בחרון תרפ"ט, כמו במקומות האחרים, לא פעלו הערבים כטענות של נקמה על התנהגות כזאת או אחרת. עשרות שנים לפני הכיבוש ההתחלתי, לפני שקמה המדינה היהודית, הם שחטו את שכניהם שלידם וחו זה ואבותיהם במשך שנים, ואף דורות, בשלום ובירידות. הם שחטו באותה האווירה ובאותה שיטתיות גם את אלה שעזרו להם תמיד במסירות ובאמונה. חברון הפכה ליוון-ריין למשך עשרות שנים. כך הם רוצים להכריח את היהודים מכל מקום בארץ, בלי לחפש תואנות.

תשובה נש קטף החישוב במדבר שאיש לא התעניין בו, הפירווח אותו תוך אספקת פדגסה טובה לערבים רבים — וקיבלו קסמים וטוריסטים. אחר עשרות שנים, שבהן השקיעו כוחות עצומים במקום, גירשה אותם משטלה איראלי שרון כבוה. אף על פי כן לא הישבוים המטופחים, להמטיר משם את לתוך עיר ויישובי הקו הירוק. את הישבוים המטופחים, על כתי הנכנסת המופארים שבהם ועל החממות המטופחות ושופעות הגידולים, החריבו. הם חרשו את האזור והפכו אותו למתחם אימונים טוריסטי ולעמדות ירי לעבר הערים והיישובים שבתוך הקו הירוק. שום פלישה תעבותית אינו יכול להצדיק את מעשי הזוועה של הפלשתינים, אבל גם הטיעונים שבהם הם משתמשים עומדים על אוויר.

לא רק הערבים מתקשים לגנות זוועות כאלה. גם התקשורת העולמית, זו שאף פעם איך לה קושי לנעו על כל ארוע שיש בו די ישראלית ולתאר אותו כגננת שכולו הרשעה, לא יכלה להרשות לעצמה לרוות על הזוועה הטוריסטית כאיתמר כפשוטה. רשתות מערביות מובילות, כמו הבי.בי.סי. והסי.אן.אן, התנגנו כמו פרקליטי השכיר של הפרשע.

בוצע רצח נורא. אבא, אמא ושלושה ילדים קטנים. ראש הממשלה המזועזע — וגם נלחץ על ידי המתחלים והקואליציה הלאומית שלו — מגיב בהודעה על בניית 450 בתים בהתנחלויות. מהי כאן החרשה על פי הכי.בי.בי.סי? "ישראל תגביר את קצב הבניה באזורי הגדה המערבית", מכריזה כותרת הדיעה שלו, ובכך היא פותחת ובה עוסק רובה.

רק בהמשך, בפיסקה השניה, היא מסבירה: "הצעה הזה נחשב כנועד להשקיע את זמם המתחלים, במיוחד אחרי ההריגה של חמישה בני משפחה בהתנלות איתמר בליל שבת, אבל הוא גם מסוגל לסכן את המאמצים הבינלאומיים להחיות את שיתוח השלום הישראלי-פלשתינית התקדמות". בזה יצא העיתון את ידי חובתו כאשר לרצח. כל שאר הדיעה הארוכה עוסק בבניה האסורה, ועל פי השאר הוא אפשר להבין את בחירת הכותרת. אמנם הבניה מעבר לקו הירוק כבר הפכה מזמן לסיפור בנאלי, לעומת הרצח הנורא שטיפ כל קנה מידה מקצועי אובייקטיבי הוא ארוע הרבה יותר חרישתי ואקטואלי, אבל התקשורת מאמצת את האובססיה של הנשיא אובמה בנושא הבניה.

"היושיבטון פוסט", שאמנם נתן לרצח את הכותרת, שיה את הכותרת שבה בחר תחילה. זו אמרה: "חמישה מתחלים יהודים נהרגו בכיתם כירי פלשתינים, אומר הצבא הישראלי". כמו הערבים, העיתון לא רצה ללכת בעקבות ההגיון הכי סביר. הוא לא יקבע שהפלשתינים הם מבצעי הזוועה. אחר כך, נגנאה בעקבות מואת, החליק את הכותרת הראשונה ב"חילים ישראליים מחפשים בגדה המערבית את רוצחיהם של חמישה מתחלים יהודיים".

הנה, כך הוא מעדכן, כך הוא קורא לתינוקות בשם הגנאי "מתחלים" — לנכר, כמעט ראויים למה שנעשה להם — וכן גם לא מסתכן בביקורת פלשתינית, שממילא אינה יכולה להיות רלוונטית אחרי שהוא סייג מדי בכותרת את קביעת וותן הרוצחים "לדברי הצבא הישראלי".

ה"לום אנג'לס טיימס", בחר בכותרת מתחכמת: "ישראל מבטיחה להרחיב את ההתנחלויות אחרי דקירות". בגוף הידיעה נתן את רוב המקום לתיאור הזוועה.

אפילו ה"יול סטריט ג'ורנאל", שבאופן עקבי מגלה סימפטיה לישראל, הכתיר את הידיעה הארוכה, שרובה התרכזו בתיאור הפיגוע הנורא, ב"ישראל מאשרת בנייה חדשה בגדה המערבית".

גם מאמרי התקשורת הישראלית הנשלטת כידי השמאל שתמיד מזדהה עם האויב, הגיבו על הזדעקת ראש הממשלה נתינו על התגובה הפלשתינית על זוועות הרצח בצורת אישור לבניית 450 בתים נוספים מעבר לקו הירוק ביותר חריפות מאשר לרצח עצמו. הרי ממילא מדובר במתחלים מתועבים שפושעים בהימצאם במקום שהם נמצאים. היו להם כמובן חרוצים. ההזדעקת הזאת מסכנת את מה ששנד נשאר מהסיכויים לחדש ככל ואת את "תהליך השלום". אבל שוב גברה השמאלנות על הרגש ההיורי.

החרס והמזונום בבית הנכנסת האשכנזי בחברון, בימי פרעות תרפ"ט

השמאל נצמד לשקר ישראל היא, ורק היא, הגורם לקיפאון במשא ומתן — והנשיא אובמה אימץ את השקר הזה, כשאת כל האשמה על כשלונו הוא תולה בישראל, ששכל משקף כלתי משרו חר יודע שהאמת הפוכה — בעוד שאבו מאן הוא זה שמציע את מיני אמתלאות כדי לא להיכנס לפשרות רציניות. הוא אינו מוכן לפשרות שמנהיגו יאסר עראפאת סרב לעשות. הוא מפתח מהחמאס; וגם כמי שתחת שלטונו התפלג החמאס מהרשות הפלשתינית, הוא מעדיף להיכנס להיסטוריה כמי שתיקן את כשלונו הזה על ידי השגת אחיוד עם החמאס — אחיוד שלא יוכל להתממש בלי להתחק מתהליך השלום עם ישראל.

במקום שיתוח שלום שיובילו להקמת מדינה פלשתינית, סופך אבו מאן על המדינות הרבות המתעתרות להצביע בארץ בעד מדינה פלשתינית, שיעשו כשבילו את העבדה בלי שהוא יצטרך לנקוף אצבע או לתת משוה. אובמה מצידו עזר לו לעקוף את התחייבות הנשיא בוש לאיראלי שרון על השארת גושי ההתיישבות הגדולים בידי ישראל.

ישראל לא הפסיקה לוותר, גם כן תחת נתינו; ונתינו, מול תמונה של כל העולם בעד הפלשתינים בוגרי הטרור ונגד ישראל קרבן הטרור, מכין ויתורים היסטוריים חדשים. אבל ישראל היא סרבנית השלום. והסופר השמאלן עמוס עוז שולה את ספרו כמתנת הערכה לרוצח ברגותי ומאחל לו להיפגש איתו כשהוא יוצא לחופש.

ורדן אבי, ידיעה קצרה ומאלפת בו: "מטה האו"ם מדווח, כי 2,777 אזרחים נהרגו באפגניסטן ב-2010, מה שעושה אותה לשנה הכי קטלנית במלחמה הזאת". השנה הזאת היתה הכי קטלנית לאזרחים, אבל משום מה לא שמענו על שום ועדת גולדסטון שנשלחה לספר את הגוויות ולקבוע מי הרג את מי, איך, ובהתאמה עם איהו חוקים בינלאומיים. החודשת מיפאן ומלוב הסיטו אמנם את תשומת הלב של דעת הקהל ושל התקשורת העולמית, אבל אפשר לתאר לעצמנו מה היה קורה אם פגזו ישראל או מצצה ממטוס ישראלי היו מחטיאים את המטרה ופוגעים חלילה במשפחה פלשתינית. כבר לא היו חרוצים של עריפות לתדשות יותר מכריעות. היו מוצאים מקום נכבד גם לזה, ולא היו מרפסם כל כך מהר.

תמונת הזוועה של השחיטה כאיתמר, מזכירות בדיוק את התמונות של קרבנות פרעות תרפ"ט בחברון, בצפת, ביפו, במוצא ובערים אחרות ■ גם אז הם פרצו לתוך בתי אזרחים שלווים, בסכנים ובגרונם, וגם אז לא חסו על תינוקות

כך הובסנו במלחמת ההסברה

התקשורת העולמית היתה עסוקה מאוד ביפן ובלובי אבל ההתעלמות מהטבח באיתמר ומתפיסת אוניית הנשק "ויקטוריה" היא בגידה בעקרונות העיתונות החופשית. גם לממשלת ישראל חלק בכישלון. אז מה עושים?

פורסם : 19.03.11, 15:11

ישראל ספגה בשבוע החולף שני כשלונות הסברתיים אדירים. **הטבח באיתמר** וההשתלטות בלב ים על **אוניית הנשק "ויקטוריה"** שהובילה נשק מאיראן לחמאס כמעט ולא דווחו בעולם. בשיחות עם חברים ממספר מדינות באירופה נתברר שהם לא הכירו את האירועים. יש כאן קריאה דחופה ודרמטית לממשלת ישראל להתערור מהזיזתה ולהתחיל לטפל בנושא ההסברה במלוא הרצינות. היעדר הסברה פוגע לא רק בכושר התימרון המדיני של ישראל אלא גם עלול להצר את צעדיו של צה"ל.

שבוע אחרי האירוע הקשה באיתמר עדיין דנים בממשלה ובתקשורת אם לפרסם את התמונות. אף כי הן בינתיים פורסמו על-ידי גורמים פרטיים. גם נתבשרנו על סכסוך בעניין זה בין השר יולי אדלשטיין. הממונה על ההסברה. ובין דובר משרד החוץ הממונה גם הוא על ההסברה. מכל מקום פרסומם המאוחר של התמונות לא שינה מאומה. בעולם כבר מזמן שכחו במה מדובר. התקשורת אמנם היתה עסוקה מאד ברעיית האדמה ביפן ובמהפכות בלוב ובשאר מדינות ערב. אך ההתעלמות מטבח של משפחה שלמה אינה אלא עדות נוספת וחמורה לעיונות כלפי ישראל ובכך אין חדש. אף כי יש כאן גם בגידה בעקרונות העיתונות החופשית.

דברים דומים יש גם לומר לגבי תפיסתה של "ויקטוריה". קומנדו משתלט על אוניית סוחר במים בינלאומיים על בסיס מודיעין מדויק. ואכן מוצא שם נשק וטילים. שהיו מיועדים לחמאס.

עיתונאים אינם קדושים

א-ידיוח הוא חריגה ממוקצת העיתונות וזכותנו למחות. אלא שהעיתונות נחשבת קדושה, ואסור לתמוך עליה ביקורת. זו טעות. העיתונאים אינם קדושים ובהחלט יש להתעמת איתם כאשר אינם מבצעים את עבודתם בהתאם לאתיקה של מקצועם. הדיווח כאילו העיתונאים טופלו על-ידי המאבטחים הישראליים בקשיחות בכניסה לנמל אשדוד. שם הוצג מטען הנשק של "ויקטוריה". אין בו כדי לפתור אותם מחובתם המקצועית. אותם עיתונאים מוכנים להיהרג באפגניסטן או בלוב. להיכנע לדרישות איראן לגבי קוד הלבוש. מסכימים לבידוק ביטחוני משפילי ולמרות הכל מדווחים בצורה אוהדת על העולם הערבי. לגבי ישראל יש התנהלות אחרת שנועדה ללא ספק לפגוע.

אבל גם על ממשלתנו מוטלת אחריות. שכן כיום "בעידן התקשורת" צריך להתאמץ הרבה יותר כדי להחדיד את מסרינו. במקרה של איתמר הצורך ההסברתי חייב שישום תוכנית רחבת היקף - מסיבת עיתונאים של שר החוץ. הענקת ראינות פרטניים. הפצת תמונות מיידית וכל מה שהדמיון יכול להעלות. ישראל היא כידוע אובייקט למתקפה של גורמים פוליטיים ותקשורתיים רבי עוצמה. מולנו פועלת קואליציה בלתי קדושה של ארגונים ערביים/איסלאמיים ושל ארגוני שמאל מהפכנים אירופים. שחברו יחד לפגוע בישראל שסומנה כשורש הרע בעולם.

צורך תוכנית

בינתיים עלינו להודות כי הובסנו במלחמת ההסברה. יש צורך דחוף לתקן זאת. ישראל זקוקה לתוכנית הסברתית נרחבת. ההסברה צריכה להתחיל בישראל. החומר המגיע מישראל ומהשטחים מתבסס בעיקר על הגרסה הפלסטינית. כך מתגבשת תשתית עובדתית שקרית לסכסוך. השגרירויות שלנו אינן יכולות לשנות את מה שנכתב בבוקר בעיתון או משודר בטלוויזיה. הרושם הנתר הוא שישראל כבשה מדינה פלסטינית ריבונית והפלסטינים המדוכאים והחלשים זורקים אבנים. ואם הצליחו לבצע פעולת טרור. זה לא כל כך נורא. אין מודעות לכך שהפלסטינים מנהלים מלחמת טרור אכזרית מתמשכת נגד אזרחים ורק הכוח של צה"ל מפריד בינינו ובין טבח יומי.

הגיע הזמן שממשלת ישראל תתייחס למלחמת ההסברה. או המלחמה על התודעה. בכל הרצינות ותגייס את מיטב המשאבים האנושיים לטיפול בנושא. מדוע שלא יוקם צוות של דיפלומטים. אנשי תקשורת. משפטנים. היסטוריונים. מומחים לשמאל הקיצוני ולעולם הערבי שיבחנו את המצב ויכינו תוכנית מתאימות.

ישראל גם צריכה ליצור כלים מתאימים כדי שתוכל להעביר את מסריה בצורה מקיפה. וללא תלות באמצעי התקשורת הבינלאומיים. הכוונה לצורך בערוצי טלוויזיה באנגלית ובערבית. האם הציבור מודע לכך שהשפה האנגלית זוכה ל-10 דקות של חדשות בלבד בערוץ 1 ובכך מתמצה העברת המסרים של ישראל לעולם. המשמעות היא שאנו תלויים לחלוטין בכמה שניות ש-CNN או BBC יאותו להעניק. ישראל גם זקוקה לערוץ בערבית. שדרוך תוכל להפריך את שקרי העולם הערבי וגם לקיים דיאלוג עמו ולהציג בפניו את מסריה. ללא כלים אלה, ישראל נטולת כל אמצעים להשפיע על הזירה הפוליטית-תקשורתית בדעת הקהל העולמית.

אנו נמצאים בשעת כושר. משום שהעולם גילה בשבועות האחרונים שאין ישראל עומדת במרכז האירועים באזור. ושהטענה שרק אם היינו נעלמים - כל בעיות העולם הערבי היו נעלמות יחד איתנו - הפרכה לחלוטין.

הסברה אינה חזות הכל. הסברה, אפילו טובה, לא תביא לפתרון הסכסוך. אך היא יכולה, אולי, לחדד את הסוגיות. להעמיד את הדברים על דיוקם ולהשרות אווירה שתסייע למציאת פתרון צודק לשני עמים.

צבי מזאל הוא שגריר ישראל לשעבר ברומניה. מצרים ושבדיה. עמית המרכז הירושלמי לענייני ציבור ומדינה

<http://www.ynet.co.il/articles/0,7340,L-4042627,00.html>

الملحق الخامس:

פובליציסט

**אורן
קאשי**

נתניהו ב' ואוסלו ב': תקוע בחליפת חיינו

נתניהו א' קיבל את אוסלו א- 'הוא לחץ את ידי רב המרצחים ערפאת א- 'נתניהו ב' ממשיך את אוסלו ב' ומבקש ממכחיש עוצמת השואה, ערפאת ב, 'להפסיק את ההסתה- מ"יתנו יקבלו" ב-1996, ל"יירצחו -ייבנו" ואחיות עניינים אלקטרוניות המצטלמות היטב ב-2011- משחקי נתניהו רק ממחישים - ביבי לא מנהיג, הוא רטוריקן חלול

...

תגיות: בנימין נתניהו יאסר ערפאת יצחק רבין שלום עכשיו

בזמן שנתניהו וברק מבקשים להגביר את עוצמת הגינוי הצבוע, להגביה את קולו של אבו-מאזן, יש לערבים הפלשתינים דוקטרינה ברורה ומשורטטת. לנו, כמדינה, אין. מאז הסכמי אוסלו נגררים מנהיגי ישראל למהלכים של הערבים. ההזדמנויות רבות היו לפרק את חבילת אוסלו, אשר הליבישה רוצחים וארכי-רוצחים בחליפות ועניבות. נאומו המגומגם של נתניהו אחרי הזוועה באיתמר רק המחישו: אנחנו תקועים בחליפת אוסלו, אנחנו מבקשים משולחי הרוצחים לגנות רצח, מתחננים לעולם שינקוט בלשון גינוי. לערבים יש זכות לבנות בכול שטחי ארץ ישראל, לרצוח, ולהסתובב בטרקליני העולם כמשחררי אדמה כבושה. מטרת אוסלו הייתה להגדיר "פרנטר", אך נדמה שכעת יש להגדיר מיהו האויב.

המבדיל בין רצח לרצח

ובכן, מה ההבדל הרעיוני במלחמה הזו בין רצח משפחה מרכב חולף לזוועה שהייתה באיתמר? השאלה הזו רק ממחישה: אין מנהיג בירושלים. בנימין נתניהו, תקוות הימין ב-1996, שיא ימי אוסלו, הרטוריקן שהשוו את כושר נאומו למנחם בגין, מתגלה כרטוריקן חלול. אין מה להשוות בין נתניהו לבגין. בעוד ביסס בגין את מדיניותו על הלאומיות היהודית ובנייה ביו"ש, נתניהו מבסס את מדיניותו, אם יש כזו, על הצהרות ספונטאניות, ממש כפי ששמענו אותו כי "הם יורים ואנחנו בונים". קריצה לקולות הימין, לא יותר. שימו לב כי קולות "די לכיבוש", או "זו התוצאה של ההתנחלויות", לא נשמעו. לא משלום עכשיו ולא משלום השווא. מדוע? כי נרצחו תינוקות בדם קר. אדרבא, מר אופנהיימר, אנשי השמאל הצבוע: קומו! זעקו את זעקותיכם נגד "הכיבוש"! הרי ההסתה שלכם הובילה לרצח, ממש כפי שהציע פרופסור שטנרנהל שכתב כי "רק מי שיהיה מוכן לעלות על עפרה עם טנקים, יוכל לבלום את הסחף הפשיסטי המאיים להטביע את הדמוקרטיה הישראלית."

ירצחו - ייבנו; לא ירצחו - לא ייבנו

לאזרחים "מותר" להזדעזע "יותר" מהרצח באיתמר מאשר מירי על רכב חולף. מי שיקבע את רמת הזעזוע זוהי התקשורת. המדינה לא יכולה להבדיל בין רצח לרצח. בנייה בארץ ישראל לא יכולה לבוא בתגובה לרצח. ב-96 הגה נתניהו א' את התנאי: "יתנו - יקבלו; לא יתנו - לא יקבלו. וכעת, ב-2011, אפשר לומר כי נתניהו ב' אחראי למשוואה הבאה: אם יורים, קבע נתניהו, בונים. ואם לא רוצחים, לא בונים?

ימי אוסלו חוזרים: מבקשים מרוצחים לגנות רצח

אבו מאזן הוא הגרסה המעודנת של ערפאת. חנוט בחליפה, ללא כאפיייה, בלי אקדח. הוא נעזר בתקשורת הישראלית המכנה אותו "מתון". ממשלת ישראל מבקשת מאבו מאזן, שפרסם בספרו בשנות השמונים כי בשואה נרצחו פחות ממיליון יהודים וכי התנועה הציונית הייתה שותפה לטבח ההמוני של היהודים, להפסיק את ההסתה. מדוע לא דורשים מאבו-מאזן לשלול את הטענה על השואה? הרי אותו אבו-מאזן, סגנו של ערפאת בימי אוסלו, חתם על הצהרת העקרונות של אש"פ והסביר כי האינתיפאדה תימשך כל זמן שיהיה כיבוש, לשיטתו.

9 בספטמבר 1993. יאסר ערפאת, יושב-ראש הארגון לשחרור פלשתיין, אדוני היושב-ראש [...] ברצוני לאשר לך שלאור התחייבויות אש"ף [...] ממשלת ישראל החליטה להכיר באש"ף כהנציג, של העם הפלשתיני ולהתחיל במשא-ומתן עם אש"ף בתהליך שלום במזרח התיכון.

שלך, יצחק רבין, ראש ממשלת ישראל."

זוהי נקודת השבר, כותב בנימין זאב בגין בספרו ("סיפור עצוב", ע"מ 54): "בתולדות הציונות יירשם על כן יום ה-9 בספטמבר 1993 כיום שחור של תבוסה קשה, מוסרית ומעשית."

סופת אוסלו מכה בנו. אוסלו הוא המקרה היחיד בהיסטוריה הדיפלומטית שבו אחד הצדדים החתומים על הסכם שלום היה מועד מראש להפרה סיטונית של ההסכם.

סוס טרויאני

"בספטמבר 1938, אם להציג דוגמה בולטת, אדולף היטלר חתם על הסכם מינכן בכוונה מפורשת להשתמש בו כ"סוס טרויאני" להריסת צ'כוסלובקיה. כעבור חמישים וחמש שנה חיקה ערפאת את האסטרטגיה הזאת בהסכם אוסלו. למרבה האירוניה, אם הצ'כים לא היו יכולים לעשות הרבה בשל נחיתותם הצבאית הבולטת ומפני שהקהילה הבינלאומית בגדה בהם, הרי באוסלו הצד החזק הוא שאפשר לצד החלש ממנו בהרבה להפר את ההסכם מבלי להיענש, כדי לשמור על פסאדה של שותפות,

זאת אך ורק כדי 'ליצור פרטנר', או ליתר דיוק בניסוח של פרס, 'אין לשכוח שערפאת הוא המנהיג הפלשתיני הראשון שהסכים להגיע להסכם של פשרה, ובשטח חשובים המעשים, לא הדיבורים'.

אבל אפילו בעת 'שהמעשים בשטח' עמדו בניגוד גמור להסכם, לא הותר להם להפריע על השמירה על השותפות."

ב-96 נתניהו א' בא עם סדר יום, אבל נבהל מעצמו. נתניהו ב' הוא כבר גימיק. "אין שום פטנטים העולם נהיה כבר גימיק", שר שלמה ארצי את שירו, וביבי, תקוע בחליפת חיינו: חליפת אוסלו המקוללת והמגואלת בדם נרצחי אוסלו - המזעזעים והמזעזעים פחות את הציבור.

<http://www.news1.co.il/Archive/003-D-57764-00.html>

الملحق السادس:

מרצה | אוניברסיטת בר-אילן

מרדכי
קידר

חלום נתניהו

הברחות הנשק לעזה שאינן פוסקות לרגע, הן אמירה פלשתינית ברורה וחדה - לנתניהו, לאירופה, לארה"ב, לאו"ם ולארגונים הלא ממשלתיים בכל העולם: "מדינתנו תהיה חמושה עד האזניים בנשק המודרני ביותר, ואירן יחד עם בעלי בריתנו תוודא כי המדינה הפלשתינית העתידה לקום, תהיה מפורזת רק בחלומותיו של נתניהו"

[> אחוות לחמים](#)

[> למה הם שוחטים?](#)

...

תגיית [:בנימין נתניהו](#) [בשאר אל-אסד](#)

בנאום בר-אילן שנשא ראש הממשלה [בנימין נתניהו](#) לפני כמעט שנתיים, הוא הציב שני תנאים להקמתה של מדינה פלשתינית בצד מדינת ישראל: הכרה פלשתינית במדינת ישראל כמדינת העם היהודי, ופירוז המדינה הפלשתינית. שני התנאים הללו אינם מתמלאים, שכן הדוברים הפלשתינים חוזרים השכם והערב שאין הם מעלים על דעתם להכיר במדינת ישראל כמדינת העם היהודי, שכן הכרה כזו תפגע באחיהם בני המגזר הערבי בישראל ותמנע את זכות השיבה של הפליטים הפלשתינים לתוך ישראל. על תנאי הפירוז הם אינם מדברים, כי הם יודעים היטב את אשר יודע נתניהו, כי במזרח התיכון אין "מדינה מפורזת". השבוע קיבלנו תזכורת לכך: אוניית משא אזרחית הנושאת טונות רבות של נשק מתקדם מאירן בדרכה דרך סוריה וטורקיה לאלכסנדריה, במטרה להבריחם בהמשך לתוך רצועת עזה.

במקביל, הודיעו שלטונות הביטחון המצריים כי סיכלו הברחה של חמש משאיות עמוסות בנשק שהגיעו מסודן למצרים. וגם נשק זה היה מיועד להיות מוברח לעזה דרך המנהרות.

הברחות הנשק הללו שאינן פוסקות לרגע, הן אמירה פלשתינית ברורה וחדה - לנתניהו, לאירופה, לארה"ב, לאו"ם ולארגונים הלא ממשלתיים בכל העולם: "מדינתנו תהיה חמושה עד האזניים בנשק המודרני ביותר שיהיה בעל טווחים גדולים ביותר. ואירן, יחד עם ידידינו ובעלי בריתנו, תוודא כי המדינה הפלשתינית העתידה לקום תהיה מפורזת רק בחלומותיו של נתניהו". אמירה זו חלה לא רק על רצועת עזה, אלא גם - ובעיקר - על שטחי יהודה ושומרון, אשר אם יהיה בהם רצף טריטוריאלי, הם יהפכו לרצף טרוריסטי שיציב איום אסטרטגי על מדינת ישראל שתהיה כבולה בכבלי הגולדסטונים.

אלא שלמרות אמירה ברורה זו, עומדות מדינות רבות בעולם להכיר במדינה פלשתינית בעת שתתכנס עצרת האו"ם בספטמבר הקרוב

לכינוס השנתי, ואת ההכרה הבינלאומית שקיבלה ישראל בנובמבר, 1947 תקבל המדינה הפלשתינית בשנת 2011. זה יהיה הכישלון הגדול ביותר של ההסברה הישראלית: שלא הצליחה להעביר את המסר הכל כך פשוט, שמדינה פלשתינית בעלת רצף טריטוריאלי שווה מדינת טרור שתמרר את חיי כל שכנותיה, ולא רק את חייה של ישראל. הכישלון נובע - בין השאר - מכך שממשלת ישראל מועלת מדי יום בתפקידה להביא את דברה של ישראל לפחות אל כל בית דובר אנגלית, באמצעות ערוץ טלוויזיה לווייני ישראלי, מקביל לסי. אן. אן. האמריקני, בי. בי. סי. הבריטי, צרפת 24 הצרפתי, דונה ההונגרי ועוד עשרות ערוצים לאומיים לווייניים הנקלטים בכל סלון בעולם. ישראל אינה מפעילה ערוץ טלוויזיה כזה, לא באנגלית ולא בערבית, ולכן היא אינה נמצאת על מפת התקשורת, וככזו, אולי גם איננה על המפה הגיאוגרפית. המרחק מכאן עד לדה-לגיטימציה שנעשית לישראל - קצר מאוד.

הטכנולוגיה קיימת, האולפנים קיימים, האנשים קיימים, הידע קיים והצורך קיים. חסרה רק החלטה ותקציב לא גדול כדי להביא לשינוי מצבה של ישראל בתקשורת, שיביא גם לשינוי במצבה הפוליטי. לא יועילו לנו הצהרות ונאומים, עצרות ומפגשים, כל עוד דברנו אינו מגיע אל האזרח הפשוט באטלנטה או בטקסס, הרואה, שומע, מבין ומטלפן לחבר הקונגרס שלו כדי לומר לו שיצביע בעד ישראל.

אחות לוחמים

השבוע שלחה סעודיה אלף חיילים ונשק לפיזור הפגנות לבחריין. האי השוכן ממזרח לסעודיה במפרץ הפרסי. כוחות אלה עברו בנסיעה מתוקשרת על גשר המלך פהד המחבר בין סעודיה ובין בחריין. יש הטוענים כי בשעת השפל ניתן לעבור את 28 הקילומטרים שלו ברגלי, וזהו בדיוק חששם של הסעודים: שהאינתיפאדה של השיעים נגד השלטון הסוני בבחריין תגלוש לתוך סעודיה, במיוחד אם המהפכה השיעית תחזיר את בחריין לשלטון הפרסים, לאחר שגורשו ממנה לפני יותר מ-200 שנה.

אירן הכריזה שהעברת הכוחות היא אקט של מלחמה, והיא לא תעבור על כך לסדר היום. לכל ברור כי אירן מעודדת את הרוב השיעי, שחלקו אף דובר פרסית, להתקומם נגד משפחת אל-ח'ליפה הסונית השולטת בו בחסדי זרים: בעבר אלה היו הבריטים, וכיום - הסעודים. בהושיטו עזרה למלך בחריין, מנסה המלך הסעודי עבדאללה בכל כוחו לעצור את אפקט הדומינו - כמו שעל-פי כמה מקורות, מסייע השלטון הסורי לקדאפי לשרוד את המתקפה של גלי מתנגדיו של דיקטטור הלובי, על-ידי משלוח טייסים הפועלים בנחישות וללא כל רגישות נגד המורדים בלוב, בעקבות סירובם של טייסים לוביים להפציץ את בני עמם.

אלא שלא רק מלך סעודיה מעוניין בעצירת הדומינו, בבחריין נמצא הבסיס הימי העיקרי של ארה"ב במפרץ, וייתכן כי משלוח החיילים הסעודיים לבחריין נעשה על דעת האמריקנים, ואולי אף בעידודם מאחורי הקלעים.

עבדאללה הסעודי, כמו **בשאיר** **אסד** הסורי, מצויים באותה סירה של שליטים בלתי לגיטימיים השולטים בכוח המוח'אבראית בבני עמם - המיטלטלת בים סוער של רעבים, מובטלים, חולים ומוזנחים. שהחליטו להקריב אפילו את חייהם, על-מנת להיחלץ ממכש הדיכוי. ביום שלישי, ה-15 במארס, היה "יום זעם" בסוריה, שבו היו אמורים לזרום לרחובות המוני סוריה המדוכאים. כדי להביא אליהם את בשורת החירות, זו שעבדאללה ואסד כה פוחדים ממנה. בפועל, הייתה בדמשק הפגנה שבה השתתפו כמה עשרות איש בלבד, שכן הסורים יודעים כי יחס השלטון אליהם דומה ליחסו של קדאפי למתנגדיו. עבדאללה נלחם בבחריין על שרידות כיסאו בריאד, בדיוק כפי שאסד לוחם במדבר הלובי על שמירת הקשר בין ראשיהם ובין כתפיהם של אקיו העלאווים.

למה הם שוחטים?

מה המשותף לדניאל פרלי, ניק ברגי, יהודים בחברון בתרפ"ט ובני משפחת פוגל? הם נשחטו. לא סתם נהרגו בדקירות סכין, אלא בוצעה בהם פעולה מכוונת שנועדה לזכות את ראשיהם או לגרום להם לדימום קטלני מעורק הצוואר. פרט נוסף המשותף לכולם: הם נשחטו על-ידי מוסלמים. ניתן להוסיף להם אינסוף נערות ונשים מוסלמיות שנשחטו ברחבי העולם באופן דומה על-ידי אחיהן, אבותיהן או קרובים אחרים שלהן, על-רקע מה שמכונה "חילול כבוד המשפחה". שאלה העולה מעצמה היא מהיכן נובעת נטייה זו של מוסלמים דווקא לשחוט את

התשובה לכך פשוטה: שחיטה היא פרקטיקה נפוצה ושגרתית בקרב משפחות מוסלמיות רבות. ילדים מוסלמים רבים רואים איך אבותיהם שוחטים כבש כדי לחגוג אירוע חשוב, וכל המשפחה בעיד אלדחא, חג הקרבן, נוכחת בעת שחיטת הקרבן, שהיא חלק ממצוות החג.

לעומת זאת, בחברות מודרניות, שחיטת בעלי חיים לצורך צריכת בשרם נעשית בבתי מטבחיים, הרחק מעיני הציבור ובמיוחד מעיני הילדים. אנשים מקבלים את הבשר לאכילה כשהוא בדרך כלל נקי מדם ומשיערי, חתוך ומוכן לבישול או לאכילה. בשר במצב סטרילי זה חוסך מן הציבור את מראה השחיטה, את הדם ואת הקולות המתלווים אליה. במערב, רבים מאלה שהיו נוכחים בעת שחיטת בהמה, הופכים לצמחוניים.

אך בחברות איסלאמיות רבות, השחיטה מתבצעת בדרך כלל בבית, לעיני הילדים והילדות, והיא הופכת עבורם לחלק משגרת החיים. הם מחוסנים למראה השחיטה, אינם מתרגשים מהדם הניגר מצוואר הבהמה ואינם נחרדים מנחרותיה ומפרכוסיה. במקרים רבים מחזיקים הילדים את רגלי הכבשה בעת השחיטה כדי להצמידה לקרקע, והם חשים היטב את תגובותיה העזות כשהסכין מפלחת את גרונה בכאב נוראי. נוכחותם ומעורבותם של הילדים במעשה השחיטה, הופכת אותם למחוסנים נפשית מהשפעותיה, ובהתבגרותם הם מקיימים את המנהג של שחיטת הקרבן במו ידיהם וסכיניהם, ובנוכחות ילדיהם.

החסינות הנפשית מפעולת השחיטה מאפשרת למוסלמי לנקוט שיטה זו בכל עת שהוא חש כי עליו להיפטר ממישהו באופן סופי. שחיטת כבש בחג הקורבן מלווה בדקלום "בשם אללה הרחמן והרחום", ושחיטת בנות שאינן מתנהגות כראוי מתבצעת גם היא במעין טקס הוצאה להורג. השוחט חש כי הוא עושה מעשה חשוב וראוי. בפעולה שגרתית שהוא מורגל בה משחר ילדותו.

לבני חברות מערביות השחיטה נראית ברברית. בעוד שבני חברות מוסלמיות רואים בשחיטה מעשה ראוי ונכון, כשהוא מותאם למצב שבו הוא מתבצע. לכן שחיטת יהודי, נוצרי או אחר הנתפס כאויב, אינה נחשבת בחברה איסלאמית מסורתית כמעשה החורג מן השגרה המוכרת. זה מה שמכונה בלשון המקצועית "הבדל תרבותי".

الملحق السابع:

פובליציסט	יובל ברנדשטטר
-----------	--------------------------------

סינדרום הג'יהאד הפתאומי

לסינדרום הג'יהאד הפתאומי יש יתרונות רבים- מכיוון שאינו תלוי בארגון, קשה לזהות את המורעלים ביותר בנגיף ולהוציאם מכלל פעולה- בנוסף, תחת חסותה של הדת המוסלמית, יכול אדם לומר ככל העולה על דעתו, גם אם זו ההסתה הפרועה ביותר שבעקבותיה יצאו לג'יהאד מאות אלפי חמושים, והמדינה לא תנקוף אצבע

...

תגיות: [חיש קל](#)

בעקבות מספר מקרים של רצח ונסיונות רצח בארה"ב, הגדיר חוקר האיסלאם היהודי אמריקני דניאל פייפס סינדרום רפואי חדש: "סינדרום הג'יהאד הפתאומי". על-פי הגדרת הסינדרום נתקפים אנשים מסוימים, כאלו שנדבקו בנגיף הג'יהאדי, ברצון עז להרוג את מי שהוגדר כמחללי דת האיסלאם, ומוציאים אותו לפועל, אם באופן מיידי ואם בנוהל קרב מקוצר. בניגוד לסוגי רצח אחרים, אין כל הנעה אחרת למעשה, כגון קנאה, פחד, רווח או סילוק מתחרה על ליבה של אשה. התקף ג'יהאד פתאומי הוא הצורה הטהורה ביותר של כיבוד רצון אללה להשליט את האיסלאם על הכופרים, או להענישם בשל סרבנותם.

בישראל מגיע סינדרום הג'יהאד הפתאומי לביטוי חריף במיוחד בימים אלה. אם בעבר הלא רחוק התארגן הג'יהאד במסגרות מסודרות שאיפשרו לו הרג בקנה מידה גדול, הרי שלאחר ההשתלטות המחודשת על מוקדי הג'יהאד ביהודה ושומרון, הלכה והתדלדלה יכולתם של האמצעים המאורגנים להניב את התוצאה הרצויה, דהיינו יהודים מתים רבים ככל האפשר. על כן, עלתה קרנו של הג'יהאד הלא מתוכנן, זה שאינו קשור למסגרות של רצח מאורגן, כגון חמאס ורשות הטרור והרצח בראשות פייאד-עבאס. לכאורה, הן התפרצויות ספונטניות של אנשים שקצה נפשם במצב הנוכחי והם מוכנים לקחת כל הבא ליד - מדחפור ועד סכין מטבח - ולטבוח ביהוד.

לסינדרום הג'יהאד הפתאומי יש יתרונות רבים. מכיוון שאינו תלוי בארגון, קשה לזהות את המורעלים ביותר בנגיף ולהוציאם מכלל פעולה. בנוסף, האמצעי העיקרי להזרקה הנגיף לגוף המורעלים מוגן באיטלה של דת - ישות המוגנת מפני התערבות המדינה. תחת חסותה של הדת המוסלמית, יכול אדם לומר ככל העולה על דעתו, גם אם זו ההסתה הפרועה ביותר שבעקבותיה יצאו לג'יהאד מאות אלפי חמושים, והמדינה לא תנקוף אצבע. כמו-כן, אין דבר הזורע פחד בלב הכופרים יותר מן התבונה כי המוות קרוב אליהם בדיוק כקרבתו של המוסלמי הקרוב ביותר. ואין דבר שיוכלו לעשות בנידון.

בליל שבת נמה את שנתה משפחת פוגלי, בעוד המשחית חודר לביתה, ובסופו של דבר טובח בה. כל הארגונים הג'יהאדיים התנערו חיש קל מן הטבח. מילים הן הרי הדבר הזול ביותר עלי אדמות, חוץ מדמו של יהודי. הרוצחים, גם אם יתפסו, יודעים כי די בכך שלא יגלו התנגדות, כדי לזכות בחיים ארוכים שפרנסה טובה להם ולמשפחותיהם בצידם, חיים של חילוץ עצמות, ושל כבוד. כי הג'יהאדיסט הוא הרי הנאצל שבמוסלמים. הג'יהאדיסטים פשוט מתגלגלים מצחוק כאשר הם רואים ושומעים את המנהיגות הישראלית מאיימת בקול ניחר כי הצדק גם יעשה וגם יראה. בעוד שמאורות הג'יהאד שמעליהם מתנוססים צריחי הג'יהאד, מתמלאות בעוד ועוד מורעלי נגיף הג'יהאד, ממשיכה ממשלת ישראל לבצע את מדיניותו של הג'יהאד - הרס בתי יהודים, צמצום הריבונות היהודית והתרפסות בפני ארגוני הג'יהאד הממלכתי.

על כל אדם בישראל העולה על יצועו, לראות את עצמו כאילו הוא משפחת פוגל ומשפחת עמרם, שכאשר ינום את שנתו, יגיע - אליו אישית, ואל אשתו אישית, ואל ילדיו ואל תינוקו - אויב מורעל בנגיף הג'יהאדי, הנכון לבצע בהם את מצוות הג'יהאד, בעוד שמדינת ישראל עומדת מנגד. רק כאשר יבין כל אדם בישראל כי הוא והיא הם הקורבן הבא, אולי יחול השינוי התודעתי שיאפשר לרפא את הסינדרום אחת ולתמיד.

מה שניסו לגרום לנו לשכוח

אדוני ראש הממשלה גדלת על מורשת ז'בוטינסקי אני מבקש ממך לא לשכוח אותה ולא לשכוח את דבריך שלך כולי תקווה שכל מה שאתה עושה עכשיו זה רק משחק מתוחכם שבסופו אתה לא תוותר על שום דבר. שבסופו של יום אנחנו נהיה המנצחים הגדולים

...

תגיות: [בנימין נתניהו](#)

הטבח באיתמר מוכיח לנו את מה שניסו לגרום לנו לשכוח: הפלשתינים לא מעוניינים בשלום איתנו, הם מעוניינים לחסל אותנו, הם לא ישתנו ואפילו לא טיפה. אל מול הושטת יד קבועה לשלום קיבלנו יריקה בפרצוף במקרה הטוב, במקרה הרע קיבלנו סיוט בלהות שמסרב להפסיק כבר כמעט 18 שנה. בכתבה זו אגע בכמה נושאים: 1. קורבנות השלום; 2. די לווייתורים + פנייה לראש הממשלה; 3. צביעותו של השמאל.

1. קורבנות השלום

באוסלו הבטיחו לנו שהנה מצאנו פרטנר לשלום, שעכשיו נחזיר אותו מהגלות, נביא לו נשק, נביא לו קצת שטח אולי נקים לו מדינה ויהיה לנו שלום פה לנצח נצחים, שלא יהיו רקטות על אשקלון, שלא יהיו פיגועים, בקיצור שיהיה שלום. באוסלו גרמו לנו לחלום על מציאות שונה שהנה היא ממש מעבר לפינה. אותו פרטנר התגלה כרמאי סידרתי שרוצה לחסל אותנו ויעשה הכל בשביל זה. פתאום הנשק שלנו הופנה אלינו, קיבלנו פיגועים, קיבלנו אסון - סיוט בלהות במקום חלום, במקום אותו השלום. בשנת אלפיים כאשר ניסינו להגיע בכל זאת לאותו השלום הנכסף לא הצלחנו. ערפאת כרגיל לא שם עלינו וכך המשכנו אל האבדון. הסיוט המשיך ולא יכולנו לעצור אותו. בשנת 2005 המשכנו לחלום על שלום ועשינו צעד חסר תקדים - החזרנו את הרצועה ושוב הובטח לנו עתיד טוב יותר. עתיד ללא רקטות. עתיד ללא פיגועים, עתיד של שלום. בפועל מבול הרקטות לא נפסק כבר 10 שנה ולא רק שהוא מגיע לאשקלון הוא מגיע גם הרבה מעבר, עם יכולת להגיע כמעט לכל חלקה טובה. קיבלנו הברחות של תחמושת בשל ציר פילדלפי פרוץ ומצאנו את עצמנו בסיוט אשר הולך ומתחזק. מאז תחילת "חלום השלום" קיבלנו מעל ל-1,500 הרוגים והמספר רק עולה. היום אותו גורם שאנחנו עושים איתו שלום "הפתח" אותו גורם שאומרים לנו כבר 18 שנה שהוא בסדר שאיתו אפשר להגיע לשלום הזכיר לנו את מה שניסו לגרום לנו לשכוח: אי-אפשר לעשות איתו שלום, הוא רוצה לחסל אותנו וכל הסכם עם אותו הגורם מבחניתו רק עוד שלב שבדרך לחיסולו המוחלט. אז תגידו לי יש לנו פרטנר לשלום?

2. די לויתורים (פניה לראש הממשלה)

אדוני ראש הממשלה מר בנימין נתניהו. כל פעם מחדש המציאות מראה לנו שאין לנו פרטנר לשלום, שאי-אפשר לוותר אחרת אנחנו רק נפגע עוד יותר. אתה אדוני חזית את כל זה, חזית את סיוט הבלהות אוסלו, חזית את עליית החמאס וחזית את הרקטות שיפלו מעל ראשינו. ידעת לפרוס את האמת בצורה כל כך נכונה ועכשיו אדוני אני רוצה לבקש ממך אל תכנע. אל תמכור חבלי מולדת לאנשים שרוצים לחסל אותנו, לאנשים שכל הסכם איתם זה רק עוד שלב שבדרך לחיסולנו. אדוני ראש הממשלה גדלת על מורשת ז'בוטינסקי אני מבקש ממך לא לשכוח אותה ולא לשכוח את דבריך שלך. כולי תקווה שכל מה שאתה עושה עכשיו זה רק משחק מתוחכם שבסופו אתה לא תוותר על שום דבר, שבסופו של יום אנחנו נהיה המנצחים הגדולים.

3. צביעותו של השמאל

בעופרת יצוקה ובכל מבצע צבאי כזה או אחר אנחנו שומעים קריאות להפסיק אותו לאלתר שהוא פוגע באוכלוסיה חסרת ישע שלא אשמה בכלום חוץ מהעובדה שהיא רוצה לחיות בשלווה. כל הזמן אנחנו שומעים על הפגנות נגד הגזענות כלפי הערבים, נגד השנאה לאחר. לעומת זאת, כל פעם שנופל טיל או מתבצע כל פיגוע אחר איננו שומעים אותם מדברים כנגד הגזענות כלפי יהודים (וכן, כל פיגוע הוא גזענות לכל דבר, שכן הוא מתבצע על-רקע שנאה), כנגד הפגיעה באוכלוסיה חפה מפשע שסך הכל רוצה לחיות בשלווה במדינתה. אינני מבין כאן דבר אחד - השמאל מתהדר בכך שהוא נלחם למען זכויות אדם, איפה אותן זכויות האדם של היהודים, של אוכלוסיית ישראל שנפגעת כל פעם מחדש בגלל טיל או כל פעולת איבה אחרת, של אותם ילדים שמתקשים לישון בלילה בגלל טראומה מנפילת הטיל או מהפיגוע? אלא אם כן השמאל בעד זכויות אדם לערבים בלבד, כי אם כן, זה יסביר הכל.

יהיה זכרם של קורבנות הטבח היום ושל כלל קורבנות "חלום השלום" ברוך.

<http://www.news1.co.il/Archive/003-D-57791-00.html>

להקדיש מחשבה חדשה לטיפול באיום מעזה

שוב מפגינים הפלסטינים את המציאות, שאינה מאפשרת להביע איתה שלווה. מתקפת הפצצות איתנו על ישובי עוטף עזה היא בין השאר תולדה של הפוליטיקה הפנימית בקרב הפלסטינים עצמם. אין לדעת מה עלול לגרום להמאס או לאחד מאיזוני הטרור הנתונים למרותו של יו"ר הרט"ם אבו מאזן לתקוף. התמאס לכאורה טוען שביצע תקיפה מתנפול על תקיפה קודמת של ישראל. אך בנראה שהיו שני מניעים יותר יסודיים להדייגה מוטג והתקפות של התמאס מאו' עופרת יצוקה: האחד, לכידת ספינת הנשק 'יוקטוריה' נתפסת כרישג ישראלי וזהו צריכים להפגין איזה הישג בעיני הציבור שלהם. השני, תכניתו של אבו מאזן לבקר בסרוב בעזה כדי להשלים את הטענים לאחזות הפלסטינית. המטר של התמאס לאבו מאזן: אתה מוזמן לבוא ולהצטרף לאחזות, אבל בתנאים שלנו. ככיר שהביקוד המרוביר לא ייצא לפועל, מטום טאבו מאזן ויצג כמי ששותף להתקפות התמאס על ארדו ישראל.

מבחינתה של ישראל, צריך להיות ברור: אין הבדל עקרוני בין הטבח באיתמר בסוף השבוע שעבר לבין מתקפת פגזי מרגמה על ישובים אזרחיים; אין הבדל בין חדירה לבית פרטי ביהודה ושומרון לבין התפוצצות פגזים בבתי פרטיים ביישובים מעבר מזה של הקו הירוק

מבחינתה של ישראל, צריך להיות ברור: אין הבדל עקרוני בין הטבח באיתמר בסוף השבוע שעבר לבין מתקפת פגזי מרגמה על ישר בים ארדוים: אין הבדל בין חדירה לבית פרטי ביהודה ושומרון לבין התפוצצות פגזים בבתי פרטיים ביישובים מעבר מזה של הקו הירוק. מונות הטבח והרצח הרמוני עומדות בעיגן. העל ישראל וכיחוד על מפקדי גדול המכירים להיגיש זאת כשהם מרברים לתקשורת, התב טאונו של הדימטביל רביאלוף בני גנץ כי "אנחנו יודעים מה שאנחנו עושים ומבחינתנו העניינים תחת שליטה", היא חסרת משמעות. אך מה שחשוב יותר, שהרמטביל ואלוף פיקוד דרום של רוסו יקדישו מחשבה חדשה לטיפול באיום מעזה.

הירי מעזה מפגין שוב את הסכנה שבנסיגה כלשהי בגירות יתר זה ושומרון לצורך רוח מדיני קצר מועד. כל הדימויים על יעילות מנגנוני הביטחון של מוחות רויטון הם חסרי משמעות. ברור שביגד שיגדל השטח שבשליטת הרש"ם ומחזות הביטחון לא יוכלו לפעול בחוסר בחושיות, יגליחו הפלסטינים בסופו של רבר לייצג בסיסי טילים ופצמלדים ורוח מתוככי יר"ש אל ישובי העוקף הישראלי כמו כפר סבא, אוד תנ"ג, ירושלים ועפולה. כסופו של רבר לגדול אין מוטס אלא להבין מבצע עופרת יצוקה כ' מבצע נוסף ראוי שיהיה במתווה שונה מ'עופרת י'. צה"ל צריך להתכונן למבצע של חיטול הנהגת התמאס, כיבוש הטרור הרצועה ולאחר מכן יצאה מהשטח. תגובה סימטרית, כפי שדברים נעשים בינתיים, משרדת שמבחינת ישראל המצב נסבל.

الملحق العاشر:

נתניהו, הגיע הזמן להחליט

כן, הגיע הזמן לנאום. אך לא נאום של חרדה וויתורים. הגיע הזמן לומר לעולם את האמת: קונספציית המדינה הפלסטינית קרסה

תגיות: נאום בר אילן, מדינה פלסטינית, בנימין נתניהו

אדוני ראש הממשלה, הגיע רגע האמת. אתה צריך להחליט. האם אתה רוצה, חלילה, להיכנס לדפי ההיסטוריה כאיש שבבר-אילן ייסד את פלסטין, או כמנהיג שאזר אומץ, וברגע האחרון הציל את עמו מאסון קיומי.

שנתיים של הקפאות, ויתורים ותמרוני חולשה הובילו את מדינת ישראל למצב בינלאומי קשה. בכל פעם שוויתרת האמנת שהעולם ימחא לך כף ותזכה לאהדה בינלאומית אדירה. המציאות הייתה הפוכה. מיד לאחר הסכמתך למדינה פלסטינית, הגיעה הדרישה המתבקשת להקפיא את ההתיישבות, שהרי מה הטעם לבנות בתים במקום המיועד ממילא לפלסטינים. לאחר הכרזתך חסרת התקדים על הקפאת כל ההתיישבות במשך עשרה חודשים, ניחת עליך גל אדיר של לחצים. חולשת מדיניותך הורגשה בבירות העולם, והולידה בזז וזלזול בנו כמדינה ריבונית שאמורה לקבוע את גורלה.

הובלת על ידי אהוד ברק למדיניות של חרדה עצמית. חרדה מן הדמוגרפיה, חרדה ממדינה דו-לאומית, חרדה מבידוד בינלאומי. ועכשיו, החרדה הגדולה מכולם: צונאמי, כלשון ברק, של הכרזה חד-צדדית של מדינה פלסטינית בספטמבר. חרדה זו חלחלה לשריך, לנבחר, הציבור ומשם לחלקים בעם. חרדה זו מובילה לשיתוק. ממשלתך הפכה לפרשנית פאסיבית במקום להיות שחקן פעיל בזירה.

להשתחרר מהפחד

לאחר הטבח הנורא באיתמר אמרתי, בצדק, שהרשות הפלסטינית נושאת באחריות ישירה. הצגת בפרוט כיצד אבו מאזן מזריק שגאה לווריד הילדים הפלסטינים מלידתם ועד בגרותם. סיפרת שהרשות מעניקה פרסים כספיים לרוצחי ישראלים וקוראת לכיכרות ברמאללה על שם מגה-מחבלים. הפרשנות קולעת. אך מה עשתה ממשלתך בפועל לאור כל הדברים? אינכם באופוזיציה. אתה ראש ממשלת ישראל. עם ישראל אינו זקוק לעוד ניתוחים אלא למנהיגות.

ומדינת ישראל נבוכה. אנו עומדים בפני מתקפת דה-הומניזציה בינלאומית מאורגנת שנועדה לחסל את מדינת ישראל. אנו יכולים למתקפה זו, אך עלינו להיכנס לזירה ולהתחיל להילחם. כבר היום. כלים רבים עומדים לרשותנו: התפכחות העולם המערבי והבנת סכנת האיסלאם; העם האמריקאי שתומך בנו בעוצמה אדירה (עם תמיכה של 68% אהדה לישראל, לעומת 19% בלבד בסקר גאלופ מלפני מספר ימים); הקונגרס האמריקאי האוהד (80% מהסנאטורים מגדירים עצמם אוהבי ישראל) וממשלות רבות בעולם שרואות נכוחה את הדברים. אסור לראות במצב הבינלאומי גזירת גורל. אפשר לשנות את המצב מקצה לקצה. זאת בתנאי שנשתחרר ממורן הלב שאחז בנו.

לצאת למלחמת נגד

אדוני ראש הממשלה, אתה יכול לשאוב עוצמה וחיזוק ממנהיג ישראל גאה, מנחם בגין. לאחר שבגין סיפח את רמת הגולן לישראל, השעה הנשיא רייגן בתגובה את הסכם שיתוף הפעולה האסטרטגי בין ישראל לארצות הברית. מכה אדירה. בגין לא נבהל. הוא זימן אליו את שגריר ארה"ב, סאם לואיס, וכך אמר לו: "האם ישראל היא מדינה וסאלית? רפובליקת בנות? הממשלה הזו מורכבת מאנשים שלחמו, שסיכנו את חייהם ושסבלו. אסור לכם ואינכם מסוגלים להפחיד אותנו בעונשים ואיומים – אין לכם זכות להעניש את ישראל. בני ישראל חיו 3,700 שנה בלי מזכר הבנה עם ארה"ב וימשיכו לחיות בלעדיו עוד 3,700 שנה".

אדוני ראש הממשלה, אובמה החלש רחוק מלהיות רייגן. מדינת ישראל היום חזקה לאין ערוך מזו בתקופת בגין. מה שצריך הוא כושר עמידה והאומץ לפעול. אכן, הגיע הזמן לנאום. אך לא נאום של חרדה וויתורים. הגיע הזמן לומר לעולם את האמת: קונספציית המדינה הפלסטינית קרסה. לא תקום מדינה כזו בין הים לירדן. לא היום, ולא אף פעם. עליך לחשוף לעיני כל העולם את מלחמת הדה-לגיטימציה האפלה נגד מדינת ישראל. עליך להכריז שמדינת ישראל מפסיקה לעמוד מהצד. אנו משיבים אש. אנו יוצאים למלחמת נגד.

השבוע פורסם שבישיבת הסיעה התלוננת בפני שריך: "אני עומד לבד, לבד, לבד", מול הלחצים הבינלאומיים. אדוני ראש הממשלה, אינך לבד. אם תאזר אומץ, תדבר דברי אמת ותנהיג אותנו לעוצמה וכוח עמידה, הרי שתמצא את עם ישראל כולו ניצב מאחוריך. לעת כזאת הגעת למלכות.

הכותב מכהן כמנכ"ל מועצת יש"ע והיה ראש המטה של בנימין נתניהו בשנים 2006-2008

המלך הוא עירום - גם בישראל

כמה תמימה האגדה על הילד שצועק לעבר המלך שהולך באמצע העיר עם חבורתו: "הוא עירום!" ופוקח לכולנו את העיניים. מסתבר שההנהגה השולטת כיום לא ויתרה על בגדי המלך המדומיינים גם מול אלפי קסאמים שנורים מדי יום לשטחי ישראל וצועקים "המלך הוא עירום"

מתקפת פצמ"רים על ישובי הדרום

יואב יצחק

49 פצצות מרגמה נורו לעבר ישובים באזור שדות נגב ואשכול * שניים נפצעו קל * גדודי עז א-דין אל-קסאם נטלו אחריות לירי * לטענתם, הירי בוצע לעבר מתקנים צבאיים * שר החוץ הורה להגיש תלונה לאו"ם

[לרשימה המלאה](#)

...

תגיות: [עופרת יצוקה](#) [אריאל שרון](#)

לפני כמה שנים הממשלה בראשות [אריאל שרון](#) הייתה בטוחה שתוכנית ההינתקות תוביל למציאות ביטחונית טובה יותר, וכיוון שבעונותינו הרבים הכנסת אישרה את חוק ההינתקות ברוב קולות, הרי שהמציאות אינה רשאית לנהוג בניגוד למציאות. הרבה אמרו שההינתקות תשפר את המצב הביטחוני, זאת משום שהחיכוך עם האוכלוסיה הפלשתינית יפחת. הרבה אמרו כי הפינוי ישפר את מרקם החיים של התושבים הפלשתינים ובכך יפחית את רצונם לפגוע באוכלוסיה ישראלית.

אני מציעה להנהגה לקחת שוב את חוק יישום ההינתקות ולקרוא מה נכתב בו. אם זכרוני אינו בוגד בי, נכתב כי "מטרת התוכנית להוביל למציאות ביטחונית, מדינית, כלכלית ודמוגרפית טובה יותר". היום, מה שיושם מהחוק הזה הוא מציאות ביטחונית קשה הרבה יותר. ביטחון חיילינו מעורער והאיום על אזרחי ישראל גדל. שלא לדבר על סכנה הנשקפת לתשתיות בישראל. הערים נתיבות, אופקים, אשקלון, שדרות ובאר-שבע הפכו כבר מזמן למטרה קלה.

ברוב ייאושי, לפני זמן לא רב, צה"ל בשילוב מנהיגים פוליטיים וטובי המוחות המדיניים, במבצע שקראו לו "עופרת יצוקה", חיפשו פתרון להקל על סבלם של תושבי הדרום. נכנסו שוב לעזה, ירו פה, ירו שם. חזרו עם חללים נכים, חיילים מוכי הלם-קרב ואפס פתרון אמיתי. תוך שעתיים הפגינו בעולם כולו נגדנו והפכנו להיות "חיות אדם". עיזבו שטויות, אין פתרון אמיתי!

בקיצור, לכל אורך השנים הללו מנסים לבלבל אותנו בין עובדות לסיסמאות, ומנסים לכפות עלינו להקשיב לשכל הישר. שלא יהיו קסאמים, שהחמאס לא יעלה לשלטון, שלא יחפרו מנהרות מתחת לגדר, ושצה"ל לא יצטרך להיכנס שוב לרצועה. עם יד על הלב, מי חשב שהנשק שסיפקנו לרשות הפלשתינית יופנה נגדנו? מי חשב שטילים יגיעו לבתים שלנו בבאר-שבע. אבל כנראה שאנחנו סירבנו לשמוע, סירבנו להאמין, לא רצינו להתמודד. אנחנו פחדנים אמיתיים! ולכן לא האמנו באותם הימים לאנשי גוש קטיף האמיצים שאמרו לכולנו עם סרטים כתומים כל יום: "תיזהרו!"

כמה תמימה האגדה על הילד שצועק לעבר המלך שהולך באמצע העיר עם חבורתו: "הוא עירום" ופוקח לכולנו את העיניים. מסתבר שההנהגה ששולטת לא ויתרה על בגדי המלך המדומיינים גם מול אלפי קסאמים שנורים מדי יום לשטחי ישראל וצועקים "המלך הוא עירום". בעיני האגדה האמיתית, כולם יחד נחשבים לאף אחד.

מתקפת הקסאמים האחרונה על שדרות ויישובי הדרום מחייבת סוף-סוף את הממשלה לאזן כבר את הנוסחה החד-צדדית שקבעו הפלשתינים - ירי ללא הבחנה אל יישובים אזרחיים בישראל. על כל התקפה כזו יש להשיב מיד, ללא התמהמהות, באותו מטבע ועל-פי אותה נוסחה - ירי ללא הבחנה אל יישובים פלשתינים. בסוף השבוע נורו לעבר יישובי הדרום יותר מ-50 קסאמים ללא הבחנה, בחג פורים. חג שבו אנו אמורים לשמוח, התעסקנו בפרח בלברוח מהירי. בדרך נס לא היו הרוגים ופצועים, למעט נפגעי חרדה באשקלון.

התגובה המיידית צריכה להיות ירי תגובה של 50 פגזים ללא הבחנה וללא התחשבות בתוצאות. רק כך יבין הצד השני שכללי המשחק השתנו, ובחיישובי רווח והפסד יש לו הרבה מה להפסיד. ייתכן שבכך גם נצליח להחזיר מעט מגורם ההרתעה שאבד לנו בשנים האחרונות.

<http://www.news1.co.il/Archive/003-D-57909-00.html>

الملحق الثاني عشر:

הידיעה שאנחנו צודקים תאפשר מלחמה בטרור

טרור אינו מסוגל להרוס מדינה למרות שהוא קוטל חפים מפשע והדרך היחידה להתמודד איתו היא בראש ובראשונה להכיר בצדקתנו

הרב שלמה אבינר | 20:56 2011/3/23

תגיות: טרור, פיגוע

נשאלת השאלה איך לוחמים נגד המפלצת הזאת של הטרור, שהיא צרה גדולה לעם-ישראל ולאנושות כולה? ראשית כל בינה היא לדעת שאין לטרור כוח ממשי; הוא רוצח אדם ועוד אדם, עשרה, מאה, אלף, רחמנא ליצלן – אך אינו מסוגל להרוס מדינה שלמה. אבל כוחו פסיכולוגי: הוא מטריד ומחליש. כוחו גם כאילו מוסרי בגלל היותו מציג עצמו כלוחם חופשי, שחרור וצדק, ובכך הוא זוכה לתמיכה של כל מיני אינטלקטואלים חסרי-אחריות, ולפעמים של מדינות שלמות, המכושפות על-ידי התעמולה הטרוריסטית ומאמינות שטרוריסט הרוצח ילדים ותינוקות הוא לוחם חופשי. הנקודה המוסרית נוגעת גם לצד הפסיכולוגי, כי מי שצודק יילחם נגד הטרור, ומי שאינו צודק, אין לו כוח להילחם. יש דין "כל דאליים גבר". תמוה הוא, וכי קובעים בעלות על-פי שימוש בכוח? הסביר רבנו אשר: "מי שהדין עמו, מוסר נפשו להעמיד את שלו בידו יותר ממה שמוסר האחר נפשו לגזול, ועוד יאמר זה מה בצע שאמסור נפשי והיום או למחר יביא ראיה ויוציאנה מידי" (רא"ש, בבא מציעא סימן א). כלומר: הכוח אינו סיבה לבעלות אלא סימן לבעלות. כתב על זה הרב ראובן מרגליות: "תעודת המשפט היא למגר כוח האלימות שלא יעוז בעל זרוע, אבל כשאי-אפשר להעמיד המשפט, הניחו חכמים שיגבר האלים באמנם כי אך היודע בעצמו שהצדק איתו, הוא ימסור נפשו על הדבר, יותר מהמתאנה לחברו שבעומק נשמתו מרגיש הוא כי עוול

הוא עושה (הסברת הרא"ש). נרדפים ומוכים ישראל בגולה לאשר בעומק נשמתנו מרגישים אנו כי לא פה מקומנו. אבל בארצנו אנו, נהיה אנחנו האלימים" (דברים בעיתם עמ' 163).

הנשק העיקרי נגד הטרור, ובמלחמה בכללי, הוא הידיעה שאנחנו צודקים. אין כאן ערבים מדוכאים מסכנים ועשוקים שלקחנו מהם את ארצם; אלא הארץ הזאת כולה שלנו, והם רוצים לקחתה מאיתנו בגנבה, בגזל, בשקר וברצח. הארץ הזאת שלנו. תמיד היתה שלנו. היא שלנו, כי ריבוננו-של-עולם נתנה לנו; היא שלנו כי ירושה היא מאבותינו (עבודה זרה נג ב); היא שלנו כי היתה לנו כאן ממלכה קרוב לאלף שנה; היא שלנו כי אף פעם לא ניתקנו ממנה; היא שלנו – על-פי התורה, על-פי המוסר, על-פי הצדק, על-פי ההיסטוריה.

זהו הנשק העיקרי שלנו. ככל שאומות-העולם תדענה שהארץ שלנו, הן תתמוכנה פחות בטרור, והוא יתפורר מעצמו. כמובן, לפני שאומות-העולם תדענה, אנחנו צריכים לדעת.
כך רש"י פותח את פירושו על התורה: "כח מעשיו הגיד לעמו לתת להם נחלת גויים" – שאם יאמרו אומות-העולם לישראל: ליסטים אתם שכבשתם ארצות שבעה גויים, הם אומרים להם: כל הארץ של הקדוש-ברוך-הוא היא, הוא בראה, ונתנה לאשר ישר בעיניו". נגיד לכל העמים כי זאת ארצנו, וקודם כל נגיד זאת לעצמנו. כך נוכל לשמור את נחלתנו.
הנשק הגדול: האמונה הברורה והאמת הגדולה – שהארץ הזאת שלנו היא.

<http://www.nrg.co.il/online/1/ART2/225/302.html?hp=1&cat=468>

الملحق الثالث عشر:

להכות בעזה, לרדוף ביו"ש

דן מרגלית

אתמול חזרו לירושלים המראות השחורים-אדומים מימי הטרור הפלשתיני ההם. לרגע אחד מול מטען אחד שקיפד חיי אישה אחת ופצע עשרות זכר כל ישראלי בוגר את שמות קווי האוטובוס ובתי הקפה וצומתי הרחובות שבהם פעלו המחבלים המתאבדים. זה לא היה כמו אז בשנות ה-90 והעשור הראשון של המאה ה-21 אבל היתה תזכורת עם הדם וזק"א והחובשים ויללות הצופרים והאמבולנסים.
אביגדור ליברמן וסילבן שלום דיברו בזכות מכת נגד כואבת ולא הבחינו בין טיילי הקסאם והגראד ופצצות המרגמה שניתכו מעזה על הנגב לבין תחילת אי-השקט ביהודה ובשומרון כפי שעלה מהפיצוץ אתמול ומהטבח באיתמר.
מדובר בשתי חזיתות נפרדות. חרף עורמתו ותככנותו של אבו מאזן נראה כי הרשות הפלשתינית פועלת ברצינות למנוע את חידוש הטרור. לא מאהבת ישראל אלא ממה שנראה לאבו מאזן ולסלאם פייד כאינטרס פלשתיני לגיטימי. לפיכך נכון שאתמול התפוצץ מטען שקיפד חיי אישה בירושלים ונכון כי חמישה נרצחו באיתמר – והשב"כ טרם זיהה מי הרוצח לאחר שנדמה היה כי נתפס אך לא אבל רמאללה ראוייה עדיין ליהנות מן הספק.

מי שלוחץ עתה על נתניהו לפעול באורח חריף וביד תקיפה ביהודה ובשומרון עושה זאת לא מפני שהוא סבור כי הרשות הפלשתינית עומדת מאחורי הטרור המתחדש אלא כדי להחלישה נוכח פעילותה המדינית שהיא נושא לדיון אחר. על השב"כ להמשיך במאמציו להניח את ידו על המחבל שרצח בירושלים ועל מי שביצעו את הזוועה באיתמר ותו לא. שום "חומת מגן" חדשה נכון לעכשיו.
לא כן מול רצועת עזה. העלאת רף האלימות על ידה אינה פעילות מתפרצת ברמה המקומית (דבר שאירע בעבר) אלא החלטה מושכלת של הנהגת חמאס לשנות את כללי ההתנהלות שלה מול ישראל. אולי בגלל רעש האדמה העובר על המדינות הערביות ובראשן מצרים ואולי מפני שלאיראן יש אינטרס כזה. דווקא בנקודה זו צריכה ישראל להתבונן בעיניים מפוכחות בתנאי הזירה.
הוויכוח הגדול לגבי עופרת יצוקה הוכרע בקרב – הזוגות של אהוד אולמרט ויואב גלנט מזה לעומת אהוד ברק וגבי אשכנזי מזה. אולמרט סבר כי יש לחתור להפלת משטר חמאס. ברק טען כי ממילא לא יעמוד ביעד וישלם מחיר מדיני כבד כפי שאירע לאחר מכן בדו"ח הוועדה בראשות ריצ'רד גולדסטון. בסופו של דבר המערכה התארכה יותר מכפי שרצו ברק-אשכנזי ופחות מכפי שהציעו (רוב הזמן) אולמרט-גלנט.
ברק ואשכנזי אישרו כי לא מדובר בהכרעה מוחלטת אלא בהפסקת אש שתימשך כשנתיים. "מה רע?" נהגו לשאול. אחר כך ההתרעה תתמוסס ויהיו מבחני לחימה חדשים.

זה מה שקרה. רק שהפעם – למרות עוינותו האנטישמית של העולם לצרכים היותר צודקים והיותר בסיסיים של תלמידים ישראלים בנגב - צריך לחזור ולהכות בעוצמה רבה כדי למנוע את הכורח לחדש את "עופרת יצוקה 2" ובעיקר כדי לחסוך לתושבי באר שבע ואשדוד ואשקלון ושדרות וקיבוצים ומושבים בנגב את הסבל שהיה מנת חלקם עד שצה"ל יצא למערכה.

לחלק לחלק
הקודם הבא

<http://digital-edition.israelhayom.co.il/Olive/ODE/Israel/Default.aspx?href=ITD%2F2011%2F03%2F24>

Digg
Post to del.icio.us
העתק ללוח גזירות

פריט מרשימת האתרים בדפדפן

תצוגת מגזין

תצוגת טקסט

המסר היחיד: הרג יהודים

דור אידר

תיכף נשמע את שלל הפרשנים מחפשים סימנים נסתרים בפיגוע הטרור בירושלים ובגראדים בבאר שבע "מסרים" של ארגון זה או אחר. וגם בלתי נמנע נזיפה בישראל על ה"קיפאון המדיני" שם קוד לכל עוולה היוצאת מעזה או משטחי הרשות. יפה שסלאם פיאר כינה לראשונה אירוע כמו זה שאירע בירושלים "פעולת טרור" אבל דווקא הגינוי מהווה דיסונאנס לפעילות הפנים-פלשתינית בכל הקשור לחינוך ואינדוקטרינציה לשלילה מוחלטת של ישראל. מערכת החינוך הפלשתינית מחקה את ישראל מהמפה תרתי משמע. הישראלים מוצגים בטלוויזיה הפלשתינית כחסרי זכות קיום ההיסטוריה מסולפת הזיקה בין העם היהודי לארצו מוכחשת ומתוארת כסיפורי בדים. אלו מעשים שבימוים. איש מהגורמים העוסקים בעיצוב המדיניות הפלשתינית לא מוכן לומר אפילו דבר חיובי אחד על ישראל וגם הגינויים נעשים בשפה רפה לאמור "זה לא משרת את האינטרס הפלשתיני" "אנחנו מגנים כל פגיעה בחפים מפשע" וכדומה. על רקע היעדר תשתית אידיאולוגית להעדפת השלום ברשות הפלשתינית ולזכותה של ישראל להתקיים כמדינה יהודית במרחב הרושם שמקבלים הפלשתינים מהנהגתם הוא לגיטימציה לפגיעה בישראל. הם תלמידים טובים קוראים את ספרי הלימוד וצופים בטלוויזיה; זה מספיק כדי להבין שלישאל אין זכות קיום. הוסיפו על כך היעדר תרבות של שלטון מרכזי ברשות ותקבלו קבוצות ובודדים המתרגמים את ההסטה הקבועה למעשים.

בתקשורת מיהרו לומר ש"שרי הימין" דוחפים לפעולה צבאית מקיפה בתגובה. האם "שרי השמאל" והשמאל הישראלי בכלל אינם תומכים בפעולה כזאת? מה פשר הקישור האוטומטי של פעולת הגנה הכרחית עם "ימין"? האם לשמאל אין אינטרס להגן על יישובי הדרום או ירושלים? אה "ידיה של ישראל כבולות" בגלל דעת הקהל הבינלאומית שמאשימה את ישראל ב"קיפאון המדיני". מי כבל את ידיה? מי מאשים דרך קבע את הממשלה באי רצון להגיע למו"מ? צדקה מתחילה מבית. אין מסר בפיגועים ובהסלמה בדרום למעט המסר הישן והרע: הרג יהודים באשר הם.

לחלק לחלק
הקודם הבא

<http://digital-edition.israelhayom.co.il/Olive/ODE/Israel/Default.aspx?href=ITD%2F2011%2F03%2F24>

Digg
Post to del.icio.us
העתק ללוח גזירות

פריט מרשימת האתרים בדפדפן

תצוגת מגזין

תצוגת טקסט

ריות ומטענים: מתקפה על הציונות

אורי הייטנר

לילות וימים לא שקטים עוברים על מדינת ישראל. טילי גראד נורים על באר שבע ואשדוד מטען בתחנת אוטובוס בירושלים וקסאמים ופצמ"רים על יישובי שער הנגב. מטענים וירי מכוון של טילים לעבר אוכלוסייה אזרחית הם פשע מלחמה מובהק - פשע נגד האנושות. אין הגדרה אחרת. מטרתם של הפלשתינים היא לזרוע הרג בקרב אזרחים וילדים ישראלים. הפלשתינים בעזה מנסים לבצע באמצעות רקטות את מה שאחיהם ביצעו באיתמר באמצעות סכין.

הירי מתבצע מאזור שישראל נסוגה ממנו עד המילימטר האחרון ואף עקרה משם את כל אזרחיה עד הישראלי האחרון והנה דווקא שטח זה הפך בסיס לתוקפנות ולפשעי מלחמה נגד אזרחי ישראל. ואם עד לפני שש שנים השלינו את עצמנו שהפלשתינים יורים על שדרות כדי לסלק אותנו מגוש קטיף היום כאשר הם יורים מחורבות גוש קטיף ברור שמטרתם היא לסלק אותנו מאשדוד ומבאר שבע. בעקבות ועדת גולדסטון האינתיפאדה המשפטית נגד חיילי צה"ל וקציניו ומסע הדה-לגיטימציה נגד ישראל - מעריכים הפלשתינים שישראל לא תעז לממש את זכותה להגנה עצמית. יש לקוות שהם ייווכחו בטעותם.

לילה לא שקט עבר על המדינה מכיוון שבשילוב עם הגראדים על ערי ישראל נורו גם האשמות מילוליות קיצוניות. אחד טיבי לשעבר יועצו של ערפאת עמד על דוכן הכנסת והישווה את ישיבת הכנסת לוועידת ואנזה הוועידה שבה הוחלט על "הפתרון הסופי" ליהודי אירופה. טיבי יש לזכור מייצג את האוכלוסייה הערבית היחידה במזרח התיכון שנהנית באמת ובתמים מדמוקרטיה ליברלית אמיתית מזכויות האדם והאזרח מחופש הביטוי ומחופש העיתונות וההתארגנות. בתמורה הוא מנצל את הזכויות לרעה ומשמיץ.

טיבי דיבר כך בעת הדיון על חוק הנכבה וחוק ועדות הקבלה. איני חסיד של שפעת החוקים השנויים במחלוקת שצצים חדשים לבקרים חוקים מיותרים ברובם הנותנים נשק בידי שונאי ישראל כדי להשמיצה. עם זאת ההיסטוריה המאורגנת כאילו מדובר בחקיקה "גזענית" - אנטי-דמוקרטית - פשיסטית" וכו' היא שקרית וצנינית.

שני החוקים הללו נחוצים וצודקים. הבעיה היחידה הקשורה לחוקים האלו היא עצם העובדה שיש צורך לחוקק אותם בעוד הם אמורים להיות מובנים מאליהם. חוק הנכבה המקורי שנועד למנוע מהפרט להתאבל על קיומה של מדינת ישראל ושהציג ביטוי של אבל כזה כעבירה פלילית שהעונש עליה הוא מאסר היה בעייתי מבחינה דמוקרטית. אולם החוק החדש שהתקבל שונה. הוא איפשר למדינה לפגוע בתקציבים של ארגונים הממומנים על ידי המציינים את קיומה כאסון ("נכבה"). ("האין זה מובן מאליו? הרי זו הדמוקרטיה המתגוננת בהתגלמותה. מנין באה המתקפה העזה על החוק הזה? פשוט מאוד: מן הרצון לפגוע בפרויקט הציוני. לילות לא שקטים עוברים על הציונים - מתקפה משולבת של טילים מצד אחד וביטויי שנאה מצד שני. ראוי לציין כי טיבי גינה את הפיגוע בירושלים ועם המתרחש בכנסת עלינו להתמודד באופן דמוקרטי. לגבי הטילים והמטענים - על צה"ל שוב להוכיח כי הוא יודע להגן על המדינה.

לחלק לחלק
הקודם הבא

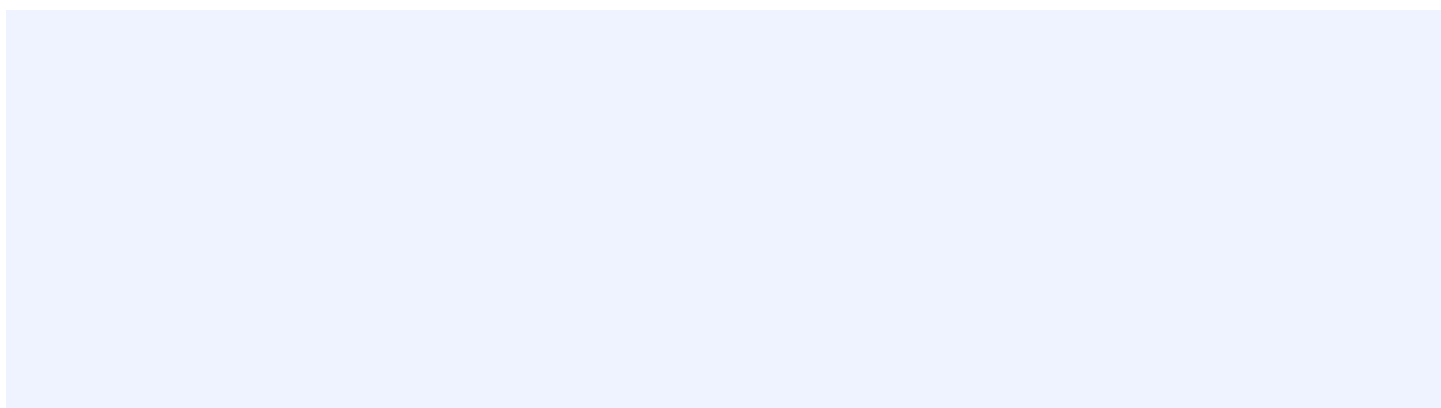
<http://digital-edition.israelhayom.co.il/Olive/ODE/Israel/Default.aspx?href=ITD%2F2011%2F03%2F24>

الملحق السادس عشر:

פובליציסט

גורי
גרוסמן

לטייסים אירופים מותר מה שלישראלים אסור

טייסים צרפתים, בריטים ואיטלקים מפציצים מטרת בטריפולי ובבנגזי, הורגים אזרחים חפים מפשע, במטרה להגן על אזרחי לוב המורדים בשליט שלהם- יפי הנפש בעולם אינם פוצים פה, אלא אם כן מדובר במעשים של מדינת ישראל ...

...

תגיות: [מתן וילנאי](#) [רזי ברקאי](#)

בשעה שמטען חבלה התפוצץ ליד בנייני האומה בירושלים, תלמידי באר שבע מושבתים מלימודים בשל טילי גראדי, ותושבי עוטף עזה מזהרים להימצא בקרבת מרחבים מוגנים - תושבי לונדון, פריס ורומא, לא יודעים מקלט מהו, וצפירת אזעקה שמעו רק בסרטי מלחמה.

אך ברוב ביזיון וקצף, למרות חיי השלום והשלווה שלהם ושל ילדיהם - טייסים צרפתים, בריטים ואיטלקים מפציצים מטרת בטריפולי ובבנגזי, הורגים אזרחים חפים מפשע, וזאת במטרה להגן על אזרחי לוב המורדים בשליט שלהם.

יפי הנפש בעולם אינם פוצים פה. גולדסטון ושכמותו לא יעזו לגנות את המשלוח המערביות הנאורות שמטוסיהן מפציצים אזרחי מדינה

זרה, מדינה שאינה מאיימת על עצם קיומן, ואינה משגרת טילים המתפוצצים במרכזי הערים שלהן.

ואנחנו כאן בישראל, כאשר אנחנו מתעוררים סוף-סוף להגן על חיינו ועל חיי ילדינו (ולא על חיי אזרחים זרים) ומגיבים על ירי טילים המתפוצצים על ראשינו, ומצליחים לעתים לחסל חוליית מחבלים, ובאותה עת נהרגים בשוגג אזרחים המשמשים מחסה לאותם רוצחים - מיד אנחנו יורדים על ברכינו מרחפים מפחד, מתנצלים ומבטיחים לחקור את האירוע, כפי שהבטיח סגן שר הביטחון מתן וילנאי בראיון לרזי ברקאי בגל"צ.

הגיע הזמן, שממשלה המפקירה את ביטחון אזרחיה, המקבלת רוח גבית מתבוסתנים מחליאים החיים בקרבנו - תבין שאם מדינת אירופה וארה"ב מפציצות בלוב, הרי שמלחמתנו באלה המשגרים טילים למרכזי ערינו והשוחטים את ילדינו, אין צודקת ממנה. חובתנו להגן על חיינו ולחדול מלהתנצל ומלגמגם.

אגב, ראוי היה שנצל את ההזדמנות שנפלה בידינו כדי להסביר את ההבדל בין הטייסים שלנו לבין הטייסים האירופים.

<http://www.news1.co.il/Archive/003-D-57967-00.html>

الملحق السابع عشر:

פובליציסטית

**מיכל
מנין**

שוטרים בזירת הפיגוע בירושלים אתמול [צילום: פלאש90]

תמונות הפיגועים מאז ועד היום

התמונות הקשות מחזירות אותי לגיל 16, הגיל בו החלטתי שאיני יכולה עוד לשבת בשתיקה אל מול מעשי טרור רצחניים שבוצעו בתדירות גבוהה, כמעט על בסיס יומיומי. במבט אישי ומפוכח היום, עת בוצע פיגוע בירושלים, המסקנה היא שדבר לא השתנה - אז לא היה פרטנר וגם היום אין פרטנר

[אישה נרצחה בפיצוץ מטען](#)

חבלה בתחנת אוטובוס בי-ם

תגיות: [יאסר ערפאת](#)

התמונות מהפיגוע בירושלים החזירו אותי לגיל 16. אותן תמונות של חלונות אוטובוס מנופצים. אותן תמונות של כדוריות ברזל ממטען חבלה, שכל מטרתן לפגוע ולהרוג כמה שיותר. באותה תקופה, כמעט כל יום היה פיגוע התאבדות קשה ועימו קורבנות רבים. אני, בתור ילדה בת 16, רואה ילד שהולך לאכול פיצה עם אימו וחוזר בארון, והזעזוע העמוק עושה את שלו. אז אני מגיעה להחלטה שאינני יכולה לשבת בצד ולא לעשות כלום. שאינני יכולה להשלים עם המצב ושעלי לעשות משהו. מהנקודה הזו אני מתחילה להיות פעילה פוליטית, מתחילה לתרום ככל שאני יכולה למען מדינת ישראל.

לצערי הרב, המצב לא השתנה. השקט המדומה גם הוא אשלייתי בלבד. המצב הוא אותו מצב. גם אז, ה"שותף" [יאסר ערפאת](#) לחץ ביד אחת להסכמים אשלייתיים, וביד השנייה שלח מחבלים להתפוצץ ליד ילדים ונשים. גם היום, רבים מבקשים לצייר כשותף פוטנציאלי את אבו מאזן. הוא בוודאי הרבה דברים, אך פרטנר הוא לא. אותו אבו מאזן שעשה את עבודת הדוקטורט שלו על הכחשת השואה, מעניק כספים רבים ותמיכה למשפחות מחבלים. החמאס, כמובן, הוא אותו חמאס. הרסני ומלחמתי, אשר יעשה הכל על-מנת לגבות עוד ועוד קורבנות מקרבנו היהודים. המסקנה המצערתי, אם כן, היא מסקנה שכבר הוסקה בעבר: אין לנו פרטנר.

בתקופה האחרונה אי-אפשר שלא לשים לב להתעוררות השטח: טבח אכזרי באיתמר, התקפות טילים בלתי פוסקות על אוכלוסיה מקומית בדרום, ועכשיו פיגוע בירושלים. המסקנה היא שעלינו לפעול, וביד רמה וקשה: נגד אלו המבקשים להשמידנו, נגד אלו השוחטים תינוקות בשנתם, נגד אלו המבצעים פעולות טרור מתוך אוכלוסיות מקומיות נגד אוכלוסיות מקומיות, נגד אלו המשתמשים בילדיהם כמגן אנושי, נגד אלו המבקשים להציגנו כצד הלא-אנושי והלא-הומאני. עלינו לדאוג לביטחון תושבי ישראל, מהצפון ועד הדרום: באיתמר, בבאר שבע ובירושלים, כי דין איתמר כדין ירושלים כדין באר שבע.

לגבי אי-האנושיות תמיד יטען אותו צד שאנו לא אנושיים, גם כאשר במבצעים כמו חומת מגן הייתה לנו אפשרות להפציץ את מקורות הטרור מהאוויר ולהימנע מהרג חיילינו, והעדפנו להכניס את חיילינו לשטח ולסכנם - הכל על-מנת שלא לפגוע באזרחים חפים מפשע. צה"ל הוא הצבא המוסרי וההומאני ביותר בעולם - יעידו על כך הצבאות המתוחכמים בעולם, ביניהם צבא ארה"ב שבוודאי היה פועל אחרת ולא ברבע מהמוסריות וההומאניות היתרה שנוהג בה צה"ל כל שנות קיומו.

בשורה התחתונה, עלינו להיות עם יד על הדופק ולדאוג לעצמנו, לקיומנו ולאזרחינו. בעקבות ההסלמה בשטח מתבקשת פעולה גם הגנתית וגם הרתעתית. השואה והפוגרומים הרבים שידע העם היהודי רק מחזקים את חובתנו לנהוג כך, להגן על עצמנו ולדאוג לעתיד ילדינו. גם ביום קשה שכזה, אומר בגאווה: עם ישראל חי! יהי זכר ההרוגה מהפיגוע ברוך, השם ייקום דמה, ומי ייתן והפצועים יחלימו במהרה. אמן.

<http://www.news1.co.il/Archive/003-D-57971-00.html>

"תהליך השלום" = מלחמת טרור

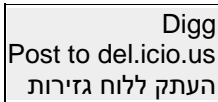
אתמול שוב יללו הסירנות. שוב חזרו האמבולנסים בכבישי ירד שלים. זה קרה רקת אחות ארדי השעה שלוש אחר הצהריים. היו גם אלה ששמעו מרחוק את המיצין ורדעו לזחות שזה לא עוד אחד מה פיצוצים המאוריים של פורים, גם לא בום עליקולי. הפעם קשה להתניחם לפיגוע מול בנייני האומה באל ארדוע מקרי ומבודד, כפי שיש פרשנים המנסים לעשות. אלמלא הייתה התקשורת בישראל ובעולם עמוקה בצורה אובססיבית באישור 500 יחידות רדוד על ידי הממשלה בעקבות הטבח באיתמר, אפשר היה לנתח ביותר זריזות את המשמעות האסטרטגית של הטבח, מה שנראה באפיוחה פראית של רוצחים ממורפם, היה כנראה את הפתיחה במלחמת טרור חדשה. יש גורמים רבים לכך, אבל הפעם זה כבר רצף שמשתלב בידי המתנגד של טילים בדרום.

ישראל לא יכולה להבליג. זה סוד. אך היא גם חייבת למצוא את הדרך לרגוב ובקצמה ביוחה ועומחון ולא רק במגרש הקמיע של רצועת עזה. אם סביר לפני שבוע חצוי שאין מקום לפעולת הגבול בעקבות הטבח הבנוטידי באיתמר, עכשיו נראה שהמציאות טפחה על פנינו. יש לפעול ולהחיות על המגלים מכה סאבת ומקום כואב.

” הישראלים תמיד יהיו מופתעים כשיתחיל פרק חדש באותו רצח'עם מתמשך המתנהל נגד החברה הישראלית בסלוארמושן כבר עשורים רבים - וביתר שאת מאז נפתח עידן "תהליך השלום". האם יכולה להיות הונאה גדולה ואכזרית מזו?

כל הפעילות המחוייטית, בין בידי טילים ובין אם היא מעשה טבח של מחבלים המניחים מטענים, מתאבדים או שוחטים משפחה - מוכיחה כי ממשלת הרשות הפלשת'נית היא בלי ריק, ממשתלם של אבו מאן וסלאם פיאד אינה יותר מאשר משרד תעמולה מוצלח. במסגרת מלחמת הטרור, תרומים אבו מאן ופיאד את חלקם באמירת נגיזים מתנבים. הבינוי של הסגנים אחרי כל פיגוע כבר הפך לדיטואל, והרעה חלק בלתי נפרד מה פיגוע עצמו. אמר לשכח את. מלחמת הרדיל'ניטימניה שאבו מאן מוביל בהצלחה נגד ישראל בעולם. היא למעשה המשך של מלחמת הבנוטידי המחוייטית באמצעים אחרים. גם הטרור משרד כי הטונה רצח'עם, וגם המסרים של אבו מאן וטייעניו בישראל ובעולם מעבירים מסר דומה לגד רינת ישראל אין וכות קיום. לחברה הישראלית אין וכות קיום. היא חייבת להתפרק, להיטמע - על פי רוח עיתונ 'אשרן', או להיות נידונה לגידוש והשמדה. זה המסר האמיתי של לחמת רדודל'גיטימניה.

התגברות מלחמת הטרור נגד ישראל מוכיחה לנו שלא ניתן לסמוך על משרד התעמולה של אבו מאן בריטאליה, שיהיה מוגבל לשלוט בכל שטח נוסף שישראל מתבקשת לפנות עברוי ביוחה ועומחון. ראוי להכיר כי אבו מאן הוא אשף הלחמה הפוליטית והרענאה. הוא אחד השיידים האחרונים בעולם לתורת הלחמה והרענאה הסובייטית. האיש למד את מלאכתו בשנים רבות שעשה כבדית המועצות. הוא התמחה בשיטות שמאפשרות לו, בעזרת סיייעניו בתוך החברה הישראלית, לעמקם את ביק המאבלת של הפלשת'נים. כך שהישראלים תמיד יהיו מופתעים בשתי חיל פרק חדש באותו רצח'עם מתמשך המתנהל נגד החברה הישראלית השלום". האם יכולה להיות הונאה גדולה ואכזרית מזו מלחמה לחיטל מדינת ישראל שקוראים לה "תהליך השלום".

גל הטרור צובר גובה

ישראל מותקפת: הטבח באיתמר, אוטובוס מתפוצץ, טילים באשדוד, באשקלון ובבאר שבע - זו היתה רגיעה קצרה: מאז הפיגוע במגדלי התאומים התרחשו בישראל יותר מ-30 אלף פיגועי טרור - לא מדובר באיום קיומי - אבל בהחלט בנשק אסטרטגי - איראן לא רק האיום הביטחוני מספר 1 על ישראל: בתסריט הקיצוני היא עלולה לעבור לטרור גרעיני - הפלשתינים כבר לא טורחים לשגר קסאמים לשדרות: הם מתקרבים לתל אביב - מה צריך לעשות עכשיו

אלוף (מיל') עוזי דיין

דומה שאפשר ממש לראות את הגל ההולך וצובר גובה ועוצמה - גל הטרור שכל כך התרגלנו לפרופיל הנמוך שלו בשנים האחרונות. הצירוף של הטבח באיתמר והפיגוע (השני) בירושלים ספינת נשק הטרור האיראני שיורטה והירי הבלתי פוסק של פצצות המרגמה והרקטות למיניהן מעזה - כל אלה מציבים אתגר של ממש לישראל ומחייבים נקיטת מדיניות אפקטיבית שתספק ביטחון לאזרחי ישראל ותמנע הידרדרות כוללת. טרור. מילת מפתח במילון הביטחון הלאומי של ישראל. בעוד שאת מספר פיגועי הטרור בצפון אמריקה מאז 11 בספטמבר אפשר למנות על כף יד אחת בוצעו בישראל בתקופה זו יותר מ-30 אלף פיגועי טרור! משמעותו של מספר מדהים זה שהטרור אמנם אינו איום קיומי על ישראל אבל הוא משמש כנשק אסטרטגי - ומי שלא יילחם בו באופן אפקטיבי משאיר את המפתח לכל התקדמות בידי ארגוני טרור שיורידו מהפסים כל רכבת לעתיד טוב יותר.

הרקע לגל הטרור המתרומם היא סערת המהפכות בעולם הערבי. סערה שאי אפשר להפריז בחשיבות השפעתה על אזורנו ועל העולם כולו. היום כבר ברור - מה שהיה לא יהיה אבל מה שיהיה לא הוכרע. לטרור האיסלאמי עלול להיות תפקיד מפתח בהכרעה זו.

אמנם ברור שהמהפכות שאנו עדים להן אינן איסלאמיות במהותן. יש להן מאפיינים ומאויים שונים בכל מקום. לעיתים דרישה ללחם ועבודה לפעמים קונפליקטים שבטיים ואף דתיים (בין סונים לשיעים) ובמקומות רבים מיאוס מהשחיתות השלטונית.

אבל המשותף לכל ההתקוממויות אינו מוטיב איסלאמי אלא התנערות מתוך זעם על השלטון העריץ שנהג בהם כאבק אדם רצון להשפעה ("תספרו אותנו") וציפייה לרווחה - עבודה והשתכרות המכבדת את בעליה.

מעניין שגם הסכסוך הישראלי-פלשתיני לא משחק תפקיד בכיכרות המהפכה הוכחה נוספת שקונפליקט זה אינו שורש הבעיות באזורנו. מה שקורה באיראן לבנון תוניסיה מצרים אלג'יריה בחריין תימן לוב וסוריה - אין לו שום קשר לסיכסוך הפלשתיני-ישראלי.

זו חינה וזו חולשתה של מהפכה זו. ההתנערות באה מלמטה משורשי העם ואין מאחורי ההמונים תנועה מאורגנת. אין את תנועת "סולידריות" של לך ואלנסה. לפיכך גם הדרישות והיעדים אינם ממוקדים ואינם קיצוניים. מסתפקים בדרישה לסילוק ההנהגה הקיימת ובציפייה ל"עתיד טוב יותר".

העתיד אכן יכול להיות הרבה יותר טוב אבל בתחילת הדרך אליו מחכות הבעיות הגדולות - אנאלפביתיות אבטלה ועוני תשתיות פרימיטיביות ופערים כלכליים וחברתיים. במצב זה יתפתחו מאבקי כוח פוליטיים וינצחו בהם הגופים המאורגנים המחכים בסבלנות - ממסדים צבאיים מפלגות ותנועות איסלאמיות שלא היססו להפעיל טרור כדי לתפוס את השלטון וכדי לייצא את המהפכה שלהם למקומות נוספים.

הם יודעים שהשלטון יעבור בסופו של דבר למי שמאורגן והם מתכוננים לרגע המתאים. לפיכך למרות שלא מדובר בהפיכה איסלאמית סכנת השתלטות תנועות איסלאמיות כמו "האחים המוסלמים" על מצרים חיזבאללה על לבנון וחמאס תחילה על רצועת עזה ובהמשך על הרשות הפלשתינית - מוחשית ביותר.

יש להדגיש שהרכיבה על גל המהפכה ותפיסת השלטון יכולה להיעשות לא בהכרח בכוח אלא במקרים רבים בדרך "דמוקרטית". זה קורה

כאשר מיישמים את הדמוקרטיה בדרך פשטנית ומכאנית שבה נאכף שלטון הרוב בבחירות חופשיות המתקיימות בחופזה ולא לאחר תהליך תרבותי חינוכי שבו מוטמעים ערכי הדמוקרטיה כמו שלטון החוק הומניזם וזכויות האדם מניעת הסתה חינוך לשלום וכו'. כך השתלטו האייתוללות על איראן וכך עלה חמאס לשלטון בעזה.

במאבק הזה שאנו רק בראשית דרכו מאבק האיתנים בין דמוקרטיזציה אמיתית לאיסלאמיזציה טרוריסטית משחקת איראן את תפקיד "הגיבור הרע" בכישרון רב. עוד לפני פרוץ המהפכה הזו טרחה איראן לייצא את המהפכה השיעית שלה בתחילה ללבנון ובהמשך לרצועת עזה.

משני "מוצבי החוף" הללו משוגר הטרור הרקטי שטווחו הולך וגדל ומכסה כמעט את כל שטחה של ישראל. שימו לב שבימים האחרונים כבר אין חמאס טורח לירות קסאמים על שדרות. פצצות המרגמה נופלות על היישובים הקרובים לקו הגבול והרקטות על באר שבע אשקלון ואשדוד. כך

עבר הטרור הרקטי מאיום על אלפי אזרחי ישראל למאות אלפים והדרך לתל אביב פתוחה.

והאיום רק מתעצם. שעטת איראן לנשק גרעיני לא רק ממשיכה להיות האיום הביטחוני מספר אחת על ישראל - אלא אף מאיימת בטרור מסוג

חדש וקטלני. מאורעות השבוע שבו רעדה יפן מפחד זליגת כוריה הגרעיניים ונתפסה אוניית הנשק האיראני בדרכה לעזה ממחישים תסריט

קיצוני אך אפשרי שבו שולחת איראן במכולה מתקן גרעיני לאחד מארגוני הטרור שלה ומספקת "מטרייה גרעינית" לאיומם להשתמש בו או אפילו מפעילה טרור גרעיני אנונימי.

איום הטרור גובר גם על רקע היעדרותו של "הגיבור הטוב". במקום להנהיג את המלחמה בטרור ואת הפצת הדמוקרטיה ועידודה בחרה ארה"ב להמשיך ולדבוק במדיניותה המבוססת על שתי הנחות שמאורעות החודשים האחרונים הוכיחו שהן שגויות - שהסכסוך הישראלי-פלשתיני הוא ביסודו טריטוריאלי ושהסדרתו תביא מזרז לקונפליקט בין האיסלאם הרדיקלי למערב. נשיאי מעצמות לא נוטים להודות בכישלונם וושינגטון המרגישה חסרת השפעה בכל הקורה מסביב ממשיכה ללוץ על ישראל בעזרת מדינות אירופיות שמוכיחות בלוב שלא זכויות האדם בראש מעייניהן אלא זיכיונות מעיינות הנפט. לחדש את הריסת הבתים

משהבנו שיש לבלום את גל הטרור המתעצם ושעזרה גדולה לא נקבל לשם כך עלינו להוביל מדיניות שאלה קוויה העיקריים: ? החזרת הביטחון האישי ויצירת הרתעה. לחקור באופן נמרץ כל פיגוע טרור ולהעניש את הרוצחים. חשוב שיידעו כי רוצחי יהודים הם בני מוות. לא רק את הרוצחים יש להעניש אלא גם את סביבתם התומכת. כך יש למשל לחדש את הריסת בתיהם של מחבלים. נכון שלא הוכח שהריסת בתים מונעת פיגועים אבל גם להנחלת מדיניות של "שכר ועונש" יש חשיבות.

? את הרשות הפלשתינית אין לפטור מאחריותה לפגועים היוצאים משטחה. אין להסתפק בגינוי רפה (ותמיד "מאוזן" ולאוזני קהל ישראלי) של הטרור. הרוצחים אינם פועלים לבד יש להם מתכננים ומשלחים. לכל אלה יש כתובת - הרשות הפלשתינית שאינה רק סרבנית בתחום המו"מ אלא גם בתחום המלחמה האפקטיבית בטרור ובמניעת הסתה. יש לדרוש ממנה לא רק לגנות ולהוכיח את חפותה אלא גם ללכוד את הרוצחים ולהסביר למה לא מנעה את הרצח. במקומות שאינה פועלת לא להירתע מלפעול בשטחה.

? בדרום יש להמשיך את מדיניות התגובה לכל ירי מרצועת עזה תוך הטלת אחריות וגביית מחיר מהנהגת חמאס בעזה על ידי תקיפת מטרות שלטוניות. המיגון המאסיבי הוכיח את עצמו ויש להשלימו. יש לפרוס את סוללות היירוט שהגיעו לכשירות מבצעית אבל לזכור שאינן נותנות מענה לפגזי מרגמה ולכל רקטה.

? בשלב זה אין טעם לשקוד על "נאום בר-אילן" 2 ממילא כל דרך ופשרה שנציע לא יתקבלו. לעומת זאת יש לוודא מוכנות ל"חומת מגן 2" ואפילו ל"עופרת יצוקה". 2 אין להיחפז ולתקוף קרקעית אבל יש להיות מוכנים לכך ולהבהיר לרשות הפלשתינית ולהנהגת חמאס שאנחנו מאיימים באקדח טעון.

אם נוכרח לפעול ברצועת עזה אסור לחזור על טעות עופרת יצוקה - היעד צריך להיות מיטוט שלטון חמאס פגיעה קשה בתשתית הרקטית בידוד הרצועה ומאמץ לשחרורו של גלעד שליט.

? מניעת איראן מהגעה ליכולת גרעינית מבצעית צריכה להמשיך ולהיות משימת הביטחון הלאומי המובילה. התגרענות איראן היא איום בלתי נסבל עם משמעויות מפליגות גם בתחום הטרור שעלול לעלות מדרגה לרמת טרור גרעיני. על ישראל להמשיך ולעשות כל מאמץ לשכנע את ארה"ב ומדינות אירופה לעבור לסנקציות נשכניות שיכולות להיות אפקטיביות. במקביל יש להכין אפשרויות פעולה שלא יניחו לעולם לשבת בחיבוק ידיים לנוכח הסכנה הקטלנית של איראן גרעינית.

? סוריה - יש התולים תקוות מפליגות בייזום משא ומתן להסכם שלום עם סוריה כ"שובר שוויון" במזרח התיכון. ההפך הוא הנכון. הגבול הסורי הוא השקט ביותר שיש לנו ובמקביל סוריה נותנת חסות לארגוני הטרור הגרועים ביותר תומכת בחיזבאללה ומגבירה את כוחה בלבנון ואף משמשת תחנה מרכזית באוטוסטרדת ציר הרשע בין טהרן לביירות. כל משא ומתן עם הסורים ייתן לדמשק רהביליטיציה ויחזק את כוחה להמשיך במדיניות שהיא נוקטת היום. עלינו לבודד את סוריה ולא לחזקה.

? בתחום המדיני עלינו להתפכח ומהר מהנוסחה שהוכחה ככישלון מוחלט: "השלום יביא את הביטחון". קרי אם רק נותר עוד קצת נוכל להגיע להסכם שלום והוא הוא יביא את הביטחון. הוכח שהוויתורים מביאים לעוד דרישות לויתורים נוספים ומעודדים טרור כאמצעי לחץ לקבלם. רק הביטחון יביא את הביטחון ובלי ביטחון אף הסדר לא יחזיק מעמד ולא יהיה שלום. אין להתיימשך מהמשך חתירה לשלום ומאמץ להתקדם במו"מ עם הרשות הפלשתינית אבל לבססו על ריבונות ישראלית על נכסים ביטחוניים מוצקים. יש קונצנזוס לגבי מעמדה של ירושלים ולגבי אי הסכמה ל"זכות שיבה".

זה הזמן להבהיר את הזכות והצורך בגבולות בני הגנה גבולות שייתנו לנו את העומק האסטרטגי המינימלי שנדרש את יכולת ההגנה נגד התקפה קונבנציונלית ממזרח וגם את היכולת למנוע טרור קרי פירוז יהודה ושומרון בכל סוג של הסדר. רק שליטה ישראלית על כל המעטפת המזרחית של אזור יהודה ושומרון תאפשר פירוז אמיתי של השטחים שבידי הרשות הפלשתינית. ללא פירוז כזה תהא רצועת החוף שלנו המכילה 80 אחוזים מיכולת הייצור 70- אחוזים מהאוכלוסייה שלנו תחת איום רקטי מתמיד. ? את הטרור ניתן לנצח - גם אם לא להעלימו כליל. מדינת ישראל היא מדינה חזקה ביטחונית וכלכלית. עלינו להמשיך לבנות את המדינה היהודית-דמוקרטית שלנו וגם אם נצטרך להמשיך ולחיות על חרבנו - בכוחנו לעשות זאת. דווקא הסערה שמסביבנו מבהירה את הצורך לעשות זאת וגם נותנת הדמנות לגבש ברית שקטה של כל המדינות והמנהיגים שיש להם אויב משותף - הטרור האיסלמי יש עליהם איום משותף - איראן שיעית גרעינית ויש להם חזון של דמוקרטיה של אמת ולא איסלאמיזציה רצחנית מקומנו בברית הזו מובטח. ר ? אלוף (מיל') עוזי דיין הוא נשיא מועצת הביטחון לישראל

תחושה של התעצמות מתקפת הטרור. הטבח באיתמר, הפגזות הרקטות, אוניית הנשק ומקום הפיצוץ בירושלים
צילום: אי.אף.פי, אי.פי, יואב ארי דודקביץ, GettyImages

<http://digital-edition.israelhayom.co.il/Olive/ODE/Israel/Default.aspx?href=ITD%2F2011%2F03%2F25>

الملحق العشريون:

אין שום סיבה שהמדינה תממן פעילויות השוללות את קיומה. התנגדות לחוק הנכבה יכולה לנבוע או משנאת ישראל טהורה או מטירוף הדעת

ארז תדמור | 25/3/2011

תגיות: חוק הנכבה

בימים האחרונים מנסה השמאל הקיצוני לייצר סערה סביב אישור "חוק הנכבה". על פי החוק תיאסר העברת תקציבים ממשלתיים לפעילויות שיש בהן שלילת קיומה של ישראל כמדינת העם היהודי או שלילת אופייה הדמוקרטי. כן ייאסר מימון פעילויות שיש בהן משום תמיכה במאבק מזוין, או במעשה טרור נגד ישראל או פגיעה בכבוד הדגלי, המדינה או סמליה. במאמר המערכת של עיתון "הארץ" זכה החוק לכינוי "החוק לסתימת הפיות", שהרי ברור לכל אדם חושב כי מדינה מתוקנת אמורה לממן פעילויות השוללות את קיומה ומבקשות להכפישה. אני מתפלא על עורכי העיתון לאנשים חושבים על כי טרם יצאו בסדרת כתבות שיקראו לביצור הדמוקרטיה בישראל. זאת באמצעות העברת מאות מיליוני דולרים מתקציב המדינה למשרד ההסברה הפלסטיני ולתנועת ה-BDS, וקיצוץ בתקציב החינוך לטובת הקמת מזיאון "גג ושן" שינציח את פשעי הטיהור האתני שמבצעת ישראל בעזה, סודן, לוב ותימן. צריך להיות אדם חושב במיוחד על מנת שלא להבין שהתנגדות לחוק הנכבה יכולה לנבוע או משנאת ישראל טהורה או מטירוף הדעת. מה שברור הוא שאין שום סיבה שפזיה לכך שהמדינה תממן פעילויות השוללות את קיומה. הניסיון להכפיש את ישראל בגלל אישור החוק הינו בבחינת הוספת חטא על פשע על עוון.

שימוש בכספי משלם המיסים כדי לשלול את זכות הקיום של אותם משלמי מיסים הינו חטא שתוקן. הסתה נגד המדינה בנושא הינה פשע כלפי השכל הישרי, המצפון ואזרחי ישראל. העוון הוא החזרה האינסופית על המיתוס השקרי של הנכבה, מיתוס חסר כל בסיס היסטורי שהינו עלילת דם מזדרנית.

מיתוס אנטי ישראלי שעלול להפוך למסוכן ורצחני לא פחות ממיתוס צליבתו של ישו. מיתוס הנכבה מבקש להציג את עצם קיומה של ישראל כמפעל שלידתו בחטא של טיהור אתני, והתעמולה הערבית השקיעה מאות מיליארדי דולרים בקידומו. העובדות שנשכחו גם ברחוב שוקן הן אלו:

האחריות לבעיית הפליטים - האחריות לתוצאות המלחמה מונחת על כתפי מי שפתח בה ותכנן את השמדת הישוב היהודי בארץ ישראל. הערבים סירבו לכל תכניות החלוקה, ומיד עם החלטת האו"ם בכ"ט בנובמבר הכריזו ערביי א"י מלחמה על הישוב היהודי והחלו במסע טבח ורצח. לאחר הכרזת העצמאות הצטרפו שבעה צבאות ערביים למלחמה, קראו לערביי הארץ לפנות את השטח ולחזור לאחר שהיהודים ייטבחו. באמת סליחה שניצחנו. האמת שנשכחה היא שלא היה גירוש במימדים משמעותיים. היתה מלחמה שביקשה למנוע שואה שנייה. מלחמה שבסימה נותר השטח הערבי ריק מיהודים, ואילו בשטח היהודי נשארו מאות אלפי ערבים ישראלים.

הנכבה היהודית בארצות ערב – 800 אלף פליטים יהודיים גורשו ממדינות ערב לאחר הקמת ישראל בלא כל צעד תוקפני מצידם כלפי מדינותיהם. זאת לעומת 650 אלף פליטים ערבים שברובם היו חלק פעיל במלחמה עקובה מדם. שווי הרכוש היהודי עולה עשרות מונים על שווי הרכוש הערבי שנותר מאחור. בעוד מדינות ערב שיכנו את הפליטים הערבים במחנות מוזנחים והנציחו את מצבם מתוך מטרה פוליטית להוביל להשמדת ישראל באמצעים דמוגרפיים. קלטה ישראל כמות עצומה של פליטים יהודים (שהכפילה את אוכלוסייתה) בתוך שנים ספורות.

מאז ומקדם? – רוב הפליטים הערבים חיו בא"י עשרות שנים בודדות, חלקם שנים בודדות, והגיעו בעקבות השגשוג הכלכלי שהביאו היהודים והבריטים. העובדות בנושא נשכחו כליל וספרה המופתי של ג'ואן פיטרס "מאז ומקדם" לא הצליח לחדור לשיח בישראל ובעולם. חשבתם פעם מיהם הפלסטינים או הבדואים שחומי העור? האם הם עולים פלסטיניים מאתיופיה? האמת היא שכמו רובם המכריע של ערביי ארץ ישראל, הם הגיעו לכאן מסודן כחלק מהצורך בידיים עובדות. ומיהו בשאר אל מסרי שבונה את העיר הפלסטינית רוואבי, אם לא בן למשפחת

מהגרים ממצרים? ומהו מוצא משפחתו של כדורגלן מכבי חיפה עלי עותמן אם לא מתורכיה במהלך הכיבוש העות'מני? מנסח האמנה הפלסטינית עצמו, אחמד שוקיירי, היה בן למשפחה סעודית-מצרית. גם ספרו המופתי של מרק טווין "מסע תענוגות בארץ הקודש" חושף את האמת לפיה בשנת 1860 היתה א"י ריקה כמעט לחלוטין. טבריה, יפו, חברון והגליל כולו מנו חושות ספורות עם כמה רועי צאן. הארץ כולה הייתה צייה ושממה. מסתבר ש"הציונים הקולוניאליסטיים" דיברו אמת כשתבעו "ארץ ללא עם לעם ללא ארץ".

הקשר בין התנועה הלאומית הפלסטינית לנאצים – מנהיג הלאומיות הערבית בא"י, המופתי חאג' אמין אל חוסייני, היה מיוודד עם

מנהיגי המפלגה הנאצית. הוא נפגש מספר פעמים עם היטלר והקים עבורו את דיוויזיית האס.אס הבוסנית (עשרות אלפי חיילים). הוא שהגה ודחף ל"מבצע אטלס" להרעלת מקורות המים של מרכז הארץ שעשויה היתה להוביל למותם של 250 אלף יהודים. גם התכנית שהגה להקים מחנה ריכוז ליהודי א"י ליד ג'נין נשכחה. חוסייני נושא גם באחריות למניעת בריחת יהודים מאירופה ב-1944 והוא אחד הגורמים המרכזיים שעודדו את הנאצים לחיסול יהדות הונגריה.

אחריות הפלסטינים לסגירת שערי הארץ בספר הלבן של מקדונלד (1939) - מאורעות תרפ"ט ובעקבותיהם מאורעות 1936-39 הובילו לספר הלבן, כאשר על מנת לרצות את הערבים סגרו הבריטים את שערי א"י בשעה שהיהודים חיפשו כל דרך להימלט מאירופה. א"י שהוכרזה ב-1917 כבית הלאומי של העם היהודי הייתה אמורה להיות זו שתקלוט מאות אלפי יהודים נמלטים. זאת בשעה שבעולם כולו הוגבלו מכסות ההגירה ועל כן לא היה ליהודים לאן להימלט. האלימות הערבית בשנים 1936-1939 חרצה את גורלם של מאות אלפי יהודים באירופה למוות. בעוד הערבים מבקשים להאשים אותנו בתוצאות תוקפנותם נושאים הם באחריות לכך ששערי הארץ נסגרו בפני מאות אלפי יהודים שיכלו להימלט מהנאצים.

מיתוס הנכבה הינו השקר הגדול ביותר של המאה ה-20 וה-21. שקר זה נועד לשמוט את ההכרה הבינלאומית בזכות קיומה של ישראל. להאשים אותה בפשע שלא ביצעה, להתנער מאחריות הערבים לתוצאות תוקפנותם, לטייח את פשעי התנועה הלאומית הפלסטינית, ולהעניק צידוק למאבק להשמדת ישראל. המחשבה שמדינת ישראל צריכה לממן את הפצת המיתוס הזה מוגזמת.

<http://www.nrg.co.il/online/1/ART2/225/822.html?hp=1&cat=479>

الملحق الواحد والعشرون:

Digg
Post to del.icio.us
העתק ללוח גזירות

פריט מרשימת האתרים בדפדפן

תצוגת מגזין

תצוגת טקסט

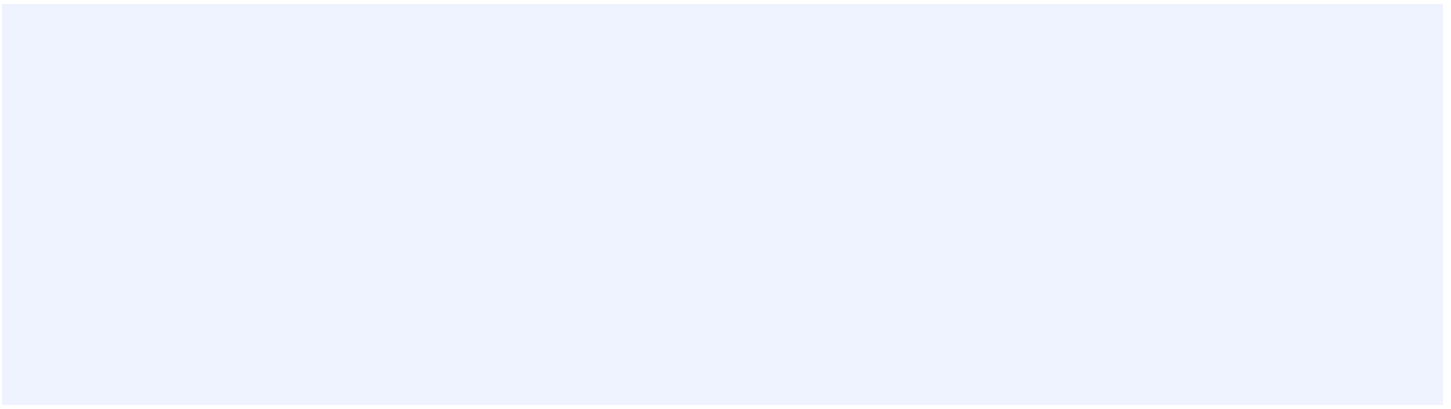
רמיסת הרוב בשם ה"דמוקרטיה"

דרור אידר

משעשע לשמוע את דב חנין מדבר על "המרחב הדמוקרטי" משל היתה המפלגה הקומוניסטית שהוא חבר בה מופת לדמוקרטיה ולחופש הביטוי. גם שאר חברי הכנסת הערבים יחד עם השמאל הסהרורי תפסו מונופול על הדמוקרטיה. והרי חוק ועדות הקבלה וחוק ה"נכבה" הגיעו לעולם דווקא מפני שההליך הדמוקרטי נפגע ועל ידי מי? על ידי נציגיהם של אלה המוחים נגדו. מאז המהפך ב-1977 כשהשמאל הבין שהוא במיעוט בין אזרחי ישראל הועברה זירת הפעילות שלו מהמרחב הדמוקרטי לבית המשפט ולארגוני השמאל. במסווה של פלפולים משפטיים הצליחו לקשור את ידי הדמוקרטיה הישראלית מלהתגונן ובמסווה של ארגוני "זכויות אדם" הם ביקשו ומבקשים לשנות את זהות מדינת היהודים למדינת כל אזרחיה. ההשוואה בין חוקים אלו ל"אפרטהייד" היא הסתה סטליניסטית; כך גם השימוש במילה "גזענות". כדאי לקרוא את החוקים ולהבין את גודל השקר. האם מישוה מונע מערבי כלשהו להתאבל ביום העצמאות? החוק מונע מרשויות מקומיות להשתמש בכספי מדינה לארגון פעילות שנועדה לקעקע את ישראל. יש כאן היגיון פשוט - זכויות הרוב אינן הפקר. ישראל היא "מדינת אפרטהייד" לשיטתם משום שמיניה וביה היא מעדיפה יהודים על פני המיעוטים האחרים החיים בה. מעבר לביזוי ההיסטוריה של דרום אפריקה ותעמולת השקר דומה ששורש העניין נעוץ בשלילת זכותם של היהודים להתאגדות לאומית; זאת בעוד שבאיחוד האירופי יש כ-30 מדינות המוגדרות נוצריות ובעולם קיימות כ-50 מדינות מוסלמיות. רק ליהודים אסור להגן על חלקת אלוהים הקטנה שלהם? הטענה הנשמעת תדיר במחוזותינו בדבר היות הערבים מיעוט בישראל ולכן יש לשמור על זכויותיהם חוטאת לאמת. נכון שבתוך המדינה היהודים הם רוב. תודה לאל. אבל מבחינה גיאופוליטית היהודים הם מיעוט זעיר באוקיינוס ערבי ומוסלמי סוער ומאיים. השמירה על זכויות המיעוט הערבי במדינה אינה יכולה לבוא על חשבון השמירה על זכויות המיעוט היהודי באזור. ההיסטוריה הוכיחה שרק מדינה יהודית תעמוד לצד בני עמה בעת משבר או חלילה קטסטרופה. אבל מאחזי העיניים לא הסתפקו בטענת האפרטהייד: אהמד טיבי הזכיר את ועידת ואנזה שהחליטה על הפתרון הסופי. כמה נבזות ותעמולה יש בהשוואה הזאת! הנה תזכורת לטיבי על מנהיגו המופתי חאג' אמין אל-חוסייני: "כשהמופתי וחבר מרעיו הגיעו לגרמניה הנאצית הם הפקידו את כישרונותיהם ברשות הפיהרר... הנוסח המוסכם הכיל את הסעיף שלפיו ניתנת לערבים הזכות לפתור את הבעיה היהודית בפלשתינה ובארצות ערביות אחרות באותן שיטות שבהן מטפלים עכשיו בבעיה באירופה... המופתי שמר על קשר קרוב עם הימלר גורמים באס. אס ובמשרדי הגסטפו (הוא לא חדל להגיש הצעות להפצצת ירושלים ות"א). יש ראיות אמינות בסבירות גבוהה שהוא היה שותף סוד בנוגע ל"פתרון הסופי". הוא לחץ על הימלר להמשיך ואף להרחיב את השמדת יהודי אירופה... בלחץ שהפעיל כמעט לבדו הוא מנע את הצלתם של יהודי הונגריה" (מתוך ספרו של סטפן פוסוני מסטנפורד "להעיר את הענק.") האם על האסון הזה מקוננים מצייני ה"נכבה"?

לחלק לחלק
הקודם הבא

נוסחת ההרתעה הטובה ביותר

היום כולם יודעים כי נוסחת ההרתעה הטובה ביותר היא תגובה חזקה ומהירה ככל האפשר מול מעשי טרור מצד הפלשתינים. לא עוד מדיניות של הבלגה-! תוכניות הפתרון מוכנות. צריך רק אומץ ונחישות לממשן, ובמהירות

...

תגיות: [אהוד ברק](#) [הסכם אוסלו](#)

הפיגוע בירושלים, לאחר ההפצצות באשקלון, באשדוד והטבח באיתמר - מאשש את המסקנה שהערבים המכנים עצמם "פלשתינים". במיוחד החמאס, נחושים להדליק את המדינה באש התבערה שבוערת בכל ארצות ערב.

אם פעם חשבנו שמידת הבלגה מצידנו תרגיע את השטח ותמתן את המצב - אנו נוכחים בכל פעם מחדש, שרק תגובה חזקה ומהירה ככל האפשר, היא נוסחת ההרתעה הטובה ביותר.

על ההיסטוריה של מדיניות ההבלגה כבר למדנו מהקורות בתקופת השואה. כשמפקד היודנרט בגטו, רומקובסקי, אמר ליהודים: "אם ניתן לנאצים את מיכסת הילדים והזקנים שהם דורשים, אז הגוף יאבד יד, אבל הוא יישאר בחיים". התיאוריה שלו התנפצה כליל, כשבמשלוח האחרון למשרפות נלקח גם הוא.

גם הניסיונות הכושלים של המשאים-ומתנים כמו [הסכם אוסלו](#) העלוב וכל האחרים, בהם הסכימו [אהוד ברק](#) בהסכם וואי, ואולמרט ולבני

אחרי כן, לוותר כמעט על כל שטחי יהודה ושומרון - לא רק שלא התקבלו על-ידי הערבים, אלא שליבו בהם את אש התשוקה לחסל את ישראל ומיד. הם הבינו מכך, עד כמה אנו חלשים וקטנים ברוחנו. אך לא היא.

מכות-נגד שהיכינו בהם (אך למרבה הצער לא סיימנו בהן את המלאכה) כמו במלחמת עזה האחרונה - היו גם כן לא מושלמות, בגלל שנטשנו את המלאכה לפני סיומה. ההפוגה שכאילו הושגה לפני שנתיים וחצי - הייתה רק כיסוי להתחמשות המתעצמת של החמאס, בתחמושת משופרת, שתביא לכך שטילים יעופו על כל אזורי ישראל.

האסטרטגיה של ההשהיה מצידנו - אינה חכמה. תוכניות הפתרון מוכנות. צריך רק אומץ ונחישות לממשן, ובמהירות. ראש הממשלה דחה את נסיעתו החשובה למוסקבה, ושר בטחוננו חוזר לשטח מניו-יורק. העם מחכה למימוש האומץ וההחלטיות של מנהיגיו.

<http://www.news1.co.il/Archive/003-D-58004-00.html>